

RIIGI TEATAJA

Nr. 50.

20. mail 1938.

Nr. 50.

I.

Art. 467. Kohtuministeeriumi vabateenijate koosseisu määrmise muutmise määrmis.

468. Jõuvankrite seaduse elluviimise määrmis. — Vormid.

I.

467. Kohtuministeeriumi vabateenijate koosseisu määrmise muutmise määrmis.

Antud Kohtumistri poolt kokkuleppel Majandusministriga 11. mail 1938.

Alus: Riigiteenijate tasude seaduse § 5 (RT 1935, 31, 262).

§ 1. Kohtuministeeriumi vabateenijate koosseisu määrmis (RT 1937, 83, 685; 1938, 12, 101) muudetakse arvates 22. aprillist 1938 järgmiselt:

Teenistuskoha nimetus	I rajoon		II rajoon		Täiendused
	Arv	Kuupalk Kr.	Arv	Kuupalk Kr.	
Koosseisust kustutatakse:					
II. Kohtud.					
3. Ringkonnakohtud.					
Kohtukäskjalg	3	52	5	51	
Koosseisu täiendatakse:					
II. Kohtud.					
3. Ringkonnakohtud.					
Kohtukordnik	3	52	5	51	

Kohtumistri A. Assor.

468. Jõuvankrite seaduse elluviimise määrus.

Antud Teedeministri poolt 14. mail 1938.

Alus: Jõuvankrite seaduse (RT 1936, 45, 364 ja 1938, 31, 254) § 1, 4, 15, 17, 20, 23 ja 39.

1. osa.

Üldeeskirjad.

§ 1. Käesolevate määruste alla kuuluvad kõik jõuvankrid, mis liikle-
vad avalikel teedel, tänavail ja väljakuil.

Rööbassõidukite, isesõitvate töömasinate ning põllumajanduslikkude
traktorite ja masinate kohta on kehtivad ainult liikluse määruste eeskirjad.
Rööbassõidukite kohta on peale selle kehtiv veel käesoleva määruse § 24.

§ 2. Jõuvankrid jagunevad kergeteks ja rasketeks jõuvankriteks:

1) kergeteks jõuvankriteks loetakse kõik jõuvankrid, millede tühikaal ja
maksualune kandevõime kokku ei ole üle 4500 kg;

2) rasketeks jõuvankriteks loetakse kõik jõuvankrid, millede tühikaal ja
maksualune kandevõime kokku on üle 4500 kg.

Peale selle jagunevad jõuvankrid veel autodeks, veotraktoriteks ja mootor-
ratasteks:

1) autodeks loetakse kõik jõuvankrid, välja arvatud veotraktorid ja moo-
torrattad;

2) veotraktoriteks loetakse jõuvankrid, mis on ehitatud järelvankri veda-
miseks;

3) mootorratasteks loetakse jõuvankrid, mis liiguvad mitte enam kui kol-
mel rattal, tühikaaluga mitte üle 350 kg. Järelvankrid ja küljekorvid sellesse
kaalu ei kuulu.

§ 3. Autod jagunevad järgmiselt:

1) sõiduauto — reisijateveo-auto, millel ei ole üle 8 istekoha, juhi koht
ühes arvatud;

2) reisijateveo-autobus — auto, millel on üle 8 istekoha;

3) segaveo-autobus — reisijateveo-autobus, millel peale reisijateruumi
on kaubaveoks eriruum või reisijate ruumis kauba paigutamise võimalus ning
mida kasutatakse autobuseliini teenimise otstarbel;

4) kaubaveo-autobus — kinnine, kaetud või lahtine auto, mis sisse
seatud kaubaveoks ning mida kasutatakse autobuseliini teenimise otstarbel;

5) veoauto — lahtine, kaetud või kinnine veoauto kui ka kaubaveo- ja
segaveo-autobus, mida ei kasutata autobuseliini teenistuses;

6) tuletõrjeauto — eriotstarbeline jõuvanker, mis sisse seatud tuletõrje
otstarbeks;

7) sanitaarauto — eriotstarbeline jõuvanker, mis sisse seatud haigete ja
haavatute veoks;

8) surnuveo-auto — eriotstarbeline jõuvanker, mis sisse seatud surnute
või surnute ja saatjate veoks;

9) vangiveo-autobus — eriotstarbeline jõuvanker, mis sisse seatud van-
gide veoks.

§ 4. Mootorrattad jagunevad: küljekorviga mootorratasteks, külje-
korvita mootorratasteks ja väikemootorratasteks.

Väikemootorratasteks loetakse mootorrattad kolbide väljasurvega alla
100 kuupsentimeetri. Abimootoriga jalgrattad loetakse väikemootorratasteks.

§ 5. Järelvankriks loetakse ühe- või mitmeteljeline sõidu- või veovahend, mis on määratud vedamiseks jõuvankri järel.

§ 6. Käesolevate määruste kohaldamisel tuleb lugeda:

1) jõuvankri tühikaaluks — liikumis- ja veokorras jõuvankri kaal ilma koormata;

2) jõuvankri või järelvankri kandejõuks — jõuvankri või järelvankri lubatud koorma raskus jõuvankrite maksustamisel;

3) jõuvankri üldkaaluks — jõuvankri tühikaalu ja koorma kaalu summa;

4) täiskummirehvideks — elastsed kummirehvid, millede kummi pak-sus rehvi normaallaiuse juures ei ole alla 25 mm;

5) õhukummirehvideks — kummirehvid õhuvoolikuga, milles surve jõu-vankri koormata seisukorras on üle hariliku õhusurve;

6) jõuvankri suurimaks laiuseks (gabariidi laiuseks) — jõuvankri suurim laius ilma tahavaatepeeglit ja ilma ülestõstetud suunanäitajateta;

7) jõuvankri šassiiks — jõuvanker ilma kereta.

2. osa.

Tehnilised nõuded jõuvankrite kohta.

§ 7. Jõuvanker peab olema ehitatud, sisustatud ja varustatud liiklus-kindlalt ning vastavalt Jõuvankrite seaduse ja käesolevate määruste eeskirjadele.

Jõuvankrite uute konstruktsioonide ja seadmete otstarbekohasuse selgi-tamiseks võib Maantee-de Talituse loal registrida jõuvankreid, mis ei vasta kehtivatele eeskirjadele. Luba antakse kindlaksmääratud ajaks. Maantee-de Talitusel on õigus antud luba enne loas ettenähtud tähtaega tühistada, kui jõuvanker osutub ohtlikuks liiklusele.

§ 8. Jõuvankrid peavad varustatud olema:

1) Tugevalt ehitatud juhtimisseadisega, mis võimaldab kindlat ja kii-ret juhtimist.

2) Kahe teineteisest olenematu pidurseadisega või ühe pidurseadisega, milledest igaüks peab olema küllalt võimas ja kiirelt töötama. Jõuvankril peab olema vähemalt kaks pidurdamise pidet, milledest üks saab töötada ka siis, kui teine on rikkes.

3) Vähemalt ühe heakõlalise helisignaalseadisega.

Tuletõrje-jõuvankrite erisignaaliiks on kell ja sireen ning jõuvankri värvu-seks — punane. Muudel jõuvankritel, välja arvatud liiklemise kontroll-jõu-vankrid, on keelatud tarvitada tuletõrje-jõuvankritele ettenähtud erisignaale (kella ja sireeni) või signaale, mis sarnanevad tuletõrje-jõuvankrite erisignaali-dega.

4) Plahvatusmootoriga jõuvankrid — summutajaga, mis väldiks liigse müra mootori töötamisel.

Töötanud gaaside väljalasketoru ots ei tohi olla suunatud vastu sõidu-teed ega paremale poole.

5) Esiküljel vähemalt kahe ühekõrgusel asetseva laternaga, mootorrat-tad aga vähemalt ühe laternaga (eeslaternad); laternad peavad olema värvu-seta või nõrka kollakat värvust valgusega.

Eelmises lõikes ettenähtud laternad peavad jõuvankri ees sõiduteed küllaldaselt valgustama vähemalt 100 m ulatuses ja peavad varustatud olema seadisega, mis võimaldaks, valgustust katkestamata, suunata laternate valgus-vihku alla, või mõne muu seadisega, mis väldiks vastutulijate pimestamise; selles seisukorras peavad laternad sõiduteed jõuvankri ees küllaldaselt valgus-

tama vähemalt 20 m ulatuses. Sõidutee valgustustugevuse eeskirjad ei kehti väikemootorrataste eeslaternate kohta, kuid vastutulijate pimestamise vältimiseks peab ka neil laternail vastav seadis olema.

Tuletõrje-autod peavad olema varustatud peale eelmises lõikes ettenähtud laternate veel auto ees nende laternate all või kõrval asetseva kahe punase mittepimestava, kuid selgelt eristatava laternaga.

6) Sanitaarautod peavad olema varustatud mõlemal küljel, tagaküljel ja katusel ning ees ülalpool tuuleklaasi asetseva punase risti märgiga. Ees ülalpool tuuleklaasi asetsev märk peab olema pimedal ajal valgustatud. Katusel asetseva märgi läbimõõt peab olema vähemalt 1 meeter.

7) Autod ja veotraktorid — kahe ettepoole nähtava, mittepimestava valguspunktiga, mis ei või olla üle 40 cm seespool jõuvankri gabariiti (gabariidilaternad). Gabariidilaternad on kohuslikud, kui eeslaternad on üle 40 cm seespool jõuvankri gabariiti.

8) Tagaküljel ühe laternaga, mis heidab taha punast valgust ja valgustab registrimismärki värvuseta valgusega (tagatuli). Registrimismärk peab olema valgustatud sääraselt, et märk oleks selgesti loetav vähemalt 20 m kauguselt.

9) Autod ja veotraktorid — tagaküljel ühe kollakas-punase mittepimestava valgusega laternaga, mis on pidurseadisega ühenduses ja automaatselt valgustub pidurseadise tegevusse viimisel (stopptuli). Stopptule valgus peab olema tugevam kui eelmises punktis ettenähtud laternal.

10) Jõuvankrid tühikaaluga üle 350 kg — tagasikäiguseadisega, mida on võimalik töötama panna juhiistmelt.

Punktidest 2 ja 9 on võimaldatud erandid veotraktoritele Maanteede Talituse eriloal.

§ 9. Veoautol peab olema kinnine juhirusum. Kui veoauto või veotraktori juhiistme kõrval on rohkem kui üks kõrval-iste, peab juhiistme laius olema vähemalt 60 cm ja iga kõrval-istme laius vähemalt 43 cm; juhiistme laius peab olema rooliratta keskpunkti kohalt mõlemale poole vähemalt 30 cm.

§ 10. Lintveoga jõuvankritel võib veolint olla terasest või kummist. Terasest veolint peab olema säärase konstruktsiooniga, mis ei riku sõidutee katet.

§ 11. Jõuvanker peab olema välimuselt korralik ja puhas.

§ 12. Alates 1. augustist 1938 registritakse esmakordselt liikvele lastavaid veoautosid ainult siis, kui nad vastavad järgmistele nõudeile:

1) Veokasti laius peab olema vähemalt:

veoautodel kandejõuga 2 kuni 3 tonnini — 2,1 m

„ „ „ üle 3 tonni — 2,2 m.

2) Veokasti laius ei või olla üle 2,3 m.

3) Veokasti taga- ja küljeluugid peavad olema hingedel allalastavad. Luukide kõrgus peab olema vähemalt 50 cm. Küljeluugid peavad olema vähemalt 4 hingega. Luukide hinged ja veokasti nurkade sidehaagid peavad olema kindlad ja kergesti käsitsetavad.

4) Veokast peab olema varustatud konksudega koorma sidumiseks. Konksud ei tohi ulatuda väljapoole veokasti külgpinda.

5) Veokasti luugid ja põrand peavad olema tugeva ehitusega. Puust luugid peavad olema valmistatud mitte alla 33 mm paksustest punnitud või tapitud laudadest ja kõvendatud põiki üle luukide ulatuvate hingedega. Luukide ülemised seesmised servad peavad olema tugevdatud nurkrauga. Põranda

kandejõud peab vastama vähemalt kolmekordsele lubatud maksimaalsele jaotatud koormatusele.

§ 13. Alates 1. aprillist 1939 peab esmakordselt registritavate veoautode juhiruumil olema eesklaas (tuuleklaas) vähemalt 4 mm paksusest lihvitud klaasist. Juhiruumi akende klaasi paksus ei või olla alla 4 mm. Juhistme kõrval olev aken peab olema allalastav. Juhiruumi tagaseinas peab olema trel-
lidega varustatud aken.

Käesoleva paragrahvi eeskirjad kehtivad ka kinnise juhiruumiga veotraktorite kohta.

§ 14. Veoautod, millede kandejõud on 2 tonni või rohkem, peavad alates 1. augustist 1938 varustatud olema vändaga mootori käsitsi käivitamiseks ja auto metallraami tagaotsa külge kinnitatud veokonksuga. Veokonksu ja selle kinnituse tugevus peab vastama vähemalt kolmekordsele tõmbejõule, mida veoauto on võimeline arendama esimesel käigul.

§ 15. Alates 1. augustist 1938 peab veoautode veokasti ehitus olema säärane, et veokasti ruumala keskpunkt asetseks vähemalt 15 cm eespool auto tagatelge.

§ 16. Jõuvankri valgustusseadis peab olema korras. Valgustusseadise lülitus peab olema säärane, et registrimismärgi valgustuse kustutamisel kustuks kõik jõuvankri eestuled.

§ 17. Kui jõuvankril on taga järelvankreid, peab iga järelvanker olema varustatud registrimismärgiga ja viimane järelvanker § 8 p. 8 ja 9 ettenähtud laternatega.

Eelmise lõike eeskirjadest on võimaldatud erandid veotraktorite järelvankritele Maanteede Talituse eriloal.

§ 18. Mootorratta küljekorv, kui see asetseb vasakul pool, peab omama ettepoole nähtavat mittepimestavat valguspunkti, mille väline äär ei tohi olla üle 40 cm seespool küljekorvi vasakpoolset gabariitjoont.

§ 19. Propelleriga varustatud jõuvankrid võivad avalikel teedel liigelda ainult siis, kui propelleri läbimõõt ei ületa jõuvankri gabariiti. Propeller peab olema küllaldaselt kaitstud ohutu liiklemise võimaldamiseks.

§ 20. Autod ja veotraktorid peavad peale § 8 ettenähtud seadmete olema varustatud veel:

1) peegli, mis võimaldaks juhil näha tagant mööda sõita soovivat sõidukit;

2) mehaanilise või elektrilise töötamisviisiga suunanäitajatega, mis kinnitatud jõuvankri külge mõlemale poole nõnda, et nad suuna näitamisel oleksid näha juhiistmelt ja vastu- ning järeldõitvalt sõidukilt; kui suunanäitajad ei asetse jõuvankrijuhi vaateväljas, peavad nad olema kontrollitavad juhi vaateväljas asetseva kontrollseadmega (signaallamp, peeglid jne.); suuna näitamisel peab suunanäitaja olema kollakaspunaselt valgustatud;

3) klaasipuhastajaga juhiistme ees tuuleklaasil; reisijateveo autodel peab olema automaatne klaasipuhastaja;

4) tungrauaga, vähemalt ühe tagavararattaga ühes välis- ja sisekummiga ning vähemalt järgmiste tööriistadega: haamer, viil, seadvõti, kruvikeeraja, õhupump ja määrdepress. Veoautodel peavad talvel kaasas olema lumekeetid;

5) autobused ja juhuveo-sõiduautod — kiirusenäitajaga;

6) autobuste, juhuveo-sõiduautode ja veoautode tuuleklaas inimeste veol peab olema varustatud külmal ajal seadisega, mis väldiks tuuleklaasi jäätumise või tumestumise juhi vaatevälja kohal ega moonutaks vaatevälja;

7) juhuveo-sõidua autod ja -veo autod ning juhuveo- ja maaliinide auto-bused peavad olema varustatud järgmiste arstiabinõudega:

- a) sidemeid 3 tk. à 15 cm lai
3 tk. à 10 „ „
2 tk. à 5 „ „
- b) steriliseeritud marlit $\frac{1}{2}$ m;
- c) ligniini 50,0;
- d) vatti 50,0;
- e) Liq. Ammon. caustic. 5,0, klaaskorgiga pudelis;
- f) T-ra Valerian aeth. 15,0;
- g) T-ra Jodi 20,0, soovitatav klaaskorgiga pudelis ja alumiiniumist toosis, mis seest asbestiga kaetud;
- h) kolloodiumi;
- i) väike joogiklaas;
- j) žgutt (turnikett, kummitoru).

Arstiabinõud peavad olema paigutatud kas kinnisesse kasti või puldan-kotti. Autobuses peavad need abinõud olema paigutatud punase risti märgiga varustatud kinnisesse kasti;

8) lahtised juhuveo-veo autod, mida kasutatakse ilmastiku tingimustest sõltuvalt rikneda võivate kaupade veoks, peavad olema varustatud presendist koormakattega.

Punktidest 1—4 on võimaldatud erandid veotraktoritele Maanteede Talituse eriloal.

§ 21. Vea autol peab maksualune kandejõud olema märgitud auto mõlemale küljele juhiruumi uksele ning järelvankri kandejõud järelvankri taga-küljele. Näide: 3,5 t. Pealkiri peab olema värvitud valge vastupidava värviga või, registrimisasutise määramisel, musta värviga, kui valge värv küllaldaselt ei eristu jõuvankri värvusest. Numbrite mõõted peavad võrduma jõuvankri registrimismärgi numbrite mõõdetega ja tähe „t“ kõrgus peab võrduma numbrite kõrgusega.

§ 22. Jõuvankri käsitsuspidemed peavad olema asetatud sääraselt, et juht saaks neid käsitseda ka pimeduses ja ilma et tal tarvitseks ära pöörata oma vaadet sõiduteelt.

§ 23. Järelvanker peab olema varustatud kindla ja kiirelt töötava pidur-seadisega.

Kui järelvankri pidurseadis on säärase ehitusega, et seda ei saa töötama panna vedava jõuvankri juhiistmelt, siis peab järelvankriga kaasa sõitma isik, kes tarviduse korral pidurdab. Jõuvankrijuhi ja isiku vahel, kelle ülesandeks on järelvankri pidurdamine, peab olema märguandmise võimalus.

Käesoleva paragrahvi eeskirjad ei kehti kahe rattaliste järelvankrite kohta.

§ 24. Trammivagunid peavad olema varustatud:

1. Mootorvagunid:
  - a) küllalt võimsa ja kiirelt töötava pidurseadisega;
  - b) pidurdamiseks liivapuistajaga, mis peab kindlustama küllaldase liiva läbilaskmise ja liivajoa sattumise rõõpmeile;
  - c) automaatse klaasipuhastajaga juhi koha ees vaguni eesklaasil ja
  - d) külmal ajal seadisega, mis väldib eesklaasi jäätumise või tumestumise juhi vaatevälja kohal.
2. Järelvagunid:

a) kindla ja kiirelt töötava pidurseadisega, mida võib töötama panna mootorvaguni juhikohalt, ja

b) signaalseadisega, millega võib märku anda mootorvaguni juhile.

Punkt 2 lit. a eeskirjadest on võimaldatud erandid Maanteede Talituse eriloal.

§ 25. Jõuvankrite registrimisasutised korraldavad üldist jõuvankrite tehnilist ülevaatuset tarviduse järgi, kuid vähemalt kaks korda aastas: jõuvankrite maksuaasta algusel ja septembrikuu kestel.

Peale selle on jõuvankrite registrimisasutistel õigus igal ajal nõuda, et jõuvanker toodaks ülevaatuses selleks määratud kohale.

Jõuvankri liikluskõlblikkuse kohta tehakse üldisel jõuvankrite ülevaatusel vastav märge jõuvankri registrimistunnistusele.

Üldisest jõuvankrite ülevaatuses ajast teatatakse vähemalt 2 nädalat ette, kas kuulutuste avaldamisega ajalehtedes või kirjalikkude teadaannetega jõuvankrite valdajaile.

Juhusliku ülevaatuses etteteatamise aeg ei ole tähtajaga piiratud. Kutse toimub kirjalikult või vastava märke tegemisega järelevalveametniku poolt jõuvankri registrimistunnistusele.

Üldisele jõuvankrite ülevaatusel võib tuua kõiki jõuvankreid, mis asuvad registrimisasutise piirkonnas, olenemata sellest, kus jõuvanker on registreeritud. Sel puhul jõuvankri ülevaadatud asutis teatab kolme päeva jooksul ülevaatuses tagajärjedest asutisele, kus jõuvanker registreeritud. Juhuveo-sõiduaudod tuleb igal juhul tuua üldisele ülevaatusel sellesse registrimisasutisse, kus nad registreeritud.

Kui jõuvankri valdaja ei saa määratud ajaks jõuvankrit ülevaatusel tuua või kui jõuvanker on eelmise löike kohaselt juba üle vaadatud teises registrimisasutises, siis on jõuvankri valdaja kohustatud sellest registrimisasutisele, kus jõuvanker registreeritud, kirjalikult teatama hiljemalt ülevaatuses ajaks.

Jõuvankrite ülevaatusel või revideerimisel võib nõuda jõuvankri osade lahtivõtmist ja ettenäitamist.

§ 26. Sõjaväelased, kelle jõuvankrid on registreeritud Sõjaministeeriumis, on kohustatud oma jõuvankrid laskma üle vaadata ühe § 36 nimetatud registrimisasutise poolt § 25 ettenähtud tähtaegadel (aprilli- või maikuus ja septembrikuus). Jõuvankri sõidukõlblikkuse kohta tehakse vastav märge jõuvankri registrimistunnistusele.

Eelmise löike eeskirjad kehtivad ka Sõjaministeeriumis registreeritud Kaitsejõudude ja Piirivalve Talituse koosseisu kuuluvate jõuvankrite kohta.

§ 27. Juhuslikul jõuvankrite revideerimisel kannab revideerija — jõuvankrite registrimisasutise, politsei- või liiklusjärelevalveametnik — jõuvankri registrimistunnistusele leitud puudused. Tarbe korral annab revideerija jõuvankri juhile tähtaja registrimisasutisse ülevaatusel ilmumiseks, et kindlaks teha, kas leitud puudused on kõrvaldatud.

Kui jõuvanker kontrollimisel osutub liiklemiseks ohtlikuks, siis jõuvankri edaspidise teekonna jätkamiseks loa andmisel toimib revideerija Jõuvankrite seaduse § 30 ja 31 eeskirjade kohaselt, tehes vastava märkme jõuvankri registrimistunnistusele.

§ 28. Jõuvankrite valdajailt võetakse ära, tarbe korral politsei abiga, registrimismärgid ja vajaduse korral ka registrimistunnistus:

1) Kui jõuvanker ülevaatusel või revideerimisel osutub liikluskõlbmatuks.

Registrimismärkide äravõtmise korral antakse jõuvankri edaspidise teekonna jätkamiseks või registrimisasutisse sõitmiseks luba sellekohase märkme tegemisega registristunnistusele. Sel puhul võib jõuvanker ilma registrimismärkideta liigelda ainult antud loa kohaselt.

Registrimismärkide ja registristunnistuse äravõtmise korral antakse teekonna jätkamiseks jõuvankri oma mootori jõul § 38 ettenähtud luba.

2) Kui jõuvankrit tähtjaks ülevaatusel ei ole toodud või kui ülevaatusel ilmutumist takistavad põhjused registrimisasutise poolt ei ole mõjuvaiks tunnus-
tatud.

§ 29. Jõuvankri juhtimisseadis peab olema täiesti korras. Rool ei tohi logiseda telje suunas ega külgedele. Sõidul rooli keeramisel peab rool pöörduma ühtlaselt takistusega kuni keeramise lõpuni.

Rooli keeramisel võib rooli mehhanismis olla tühikäik kuni 25°. Rooli juhtvarraste juures ei või rooliliigendid rooli keeramisel vabalt loksuda.

§ 30. Jõuvankri pidurseadis peab olema täiesti korras. Pidurid peavad mõjuma ühe telje ratastele ühtlaselt ja üheaegselt. Nelja ratta pidurseadis peab mõjuma üheaegselt kõigile ratastele või ühtlaselt taga- või eesrataste paarile.

Jalg- või käsipidurseadis võib mõjuda kahele või neljale rattale või kar-
daanvõllile.

Keelatud on nelja ratta pidurseadist ümber ehitada kahe ratta pidursea-
diseks.

§ 31. Jõuvankri jalg- kui ka käsipidurseadis peab olema üksikult kül-
lalt võimas ja peab töötama niivõrd kiirelt, et ta peataks jõuvankri ohutuks
liiklemiseks tarvilisel kaugusel.

§ 32. Bensiini ja määrdaine segu võib tarvitada Jõuvankrite seaduse
§ 6 alusel maksustatud jõuvankrite mootorite kütteks, kui seda nõuab mootori
konstruktsioon.

§ 33. Jõuvankri liikluskõlvulise seisukorra eest on vastutav peale valdaja
ka jõuvankri juht. Jõuvankri rikestest on jõuvankri kutseline juht kohustatud
teatama jõuvankri valdajale.

Jõuvankril, mida juhib palgaline juht, võib olla kontrollraamat, millesse
juht märgib jõuvankri rikked ning tarvilikud remondid ja parandustööd. Sisse-
kannetele kirjutavad alla jõuvankri juht ja valdaja. Raamatu leheküljed pea-
vad olema nummerdatud ja raamat peab olema kinnitatud jõuvankrite regist-
rimisasutise poolt.

§ 34. Jõuvankri valdajal on õigus tuua jõuvankrit registrimisasutisse
tehnilisele ülevaatusel pärast jõuvankri pidurseadise või juhtimisseadise
remonti.

Eelmises lõikes ettenähtud ülevaatus on tasuta. Ülevaatus toimub regist-
rimisasutise poolt määratud ajal ja kohal.

3. osa.

Jõuvankrite registrimine.

§ 35. Avalikel teedel, tänavail ja väljakuil on keelatud liigelda jõu-
vankreil ja järelvankreil, mis ei ole registreeritud, mis ei kanna registrimismärke
või millel ei ole kaasas § 28 või 38 ettenähtud luba.

§ 36. Jõuvankreid registrivad ja varustavad registrimismärkidega Tal-
linna, Tartu ja Narva Linnavalitsus ning Harju, Järva, Lääne, Petseri, Pärnu,
Saare, Tartu, Valga, Viljandi, Viru ja Võru Maavalitsuse teedeosakonnad.

Jõuvankrite registrimisasutised peavad registreeritud jõuvankrite kohta
registrit Maanteede Talituse poolt määratud vormi järgi.

§ 37. Jõuvankri registrimiseks või ümberregistrimiseks tuleb jõuvankri valdajal anda avaldus vorm A järgi vastavale registrimisasutisele.

Veoautode, autobuste ja eriotstarbeliste jõuvankrite registrimisel või ümberregistrimisel tuleb avaldusele täielikult ja täpselt märkida šassii tüüp.

Jõuvankri mootori kolvikäigu väljasurve arvutatakse järgmise valemi järgi:

$$V = 0,000785 i \cdot d^2 \cdot s,$$

kus V on kolvikäigu väljasurve kuupsentimeetrites, i — silindrite arv, d — silindri läbimõõt millimeetrites ja s — kolvikäik millimeetrites. Silindri läbimõõt ja kolvikäik võetakse täpsusega poole millimeetrit. Kolvikäigu väljasurve ümmardatakse täpsusega ühe kuupsentimeetrit.

§ 38. Sooviavalduse põhjal vaatab tarviduse korral jõuvankreid üle registrimisasutise poolt määratud eriteadlane või eriteadlaste komisjon registrimisasutise poolt määratud ajal ja kohal.

Jõuvankri valdajale, kes avaldab soovi tuua jõuvankri registrimise otsustamiseks registrimisasutise poolt määratud kohale ülevaatuseks või muude säärase liikumise ettevõtmiseks (§ 25, 27, 28, 35 ja 39) kuni registrimismärkide saamiseni, antakse mitte rohkem kui kolmeks päevaks eriluba, millele märgitakse jõuvankri liik ja muud vajalikud andmed. Selle loaga varustatud jõuvanker võib liigeda ilma registrimismärkideta.

§ 39. Sõjaministeeriumis registritavaid sõjaväelaste isiklikke jõuvankreid vaatavad enne registrimist üle § 36 nimetatud registrimisasutised. Selleks saadab väeosa (asutise) ülem sõjaväelase sooviavalduse ühes § 37 nõutavate andmetega kohalikule registrimisasutisele jõuvankri ülevaatamiseks § 38 ettenähtud korras. Jõuvankri ülevaadatud asutis saadab pärast jõuvankri ülevaatamist sooviavalduse ühes jõuvankri andmete ja ülevaatuse tagajärgedega tagasi väeosa (asutise) ülemale.

§ 40. Veoautode ja järelvankrite lubatud kandejõu määramisel tuleb nende kandejõuks määrata valdaja poolt ülesantud jõuvankri ja järelvankri kandejõud, kusjuures tuleb silmas pidada järgmisi nõudeid:

1) rattarehvide pinnasurve iga sentimeetri rehvi talla (protektori) laiuse peale ei tohi ületada 120 kg õhukummirehvide puhul;

2) üldkaal ja telje koormatus peavad vastama Jõuvankrite seaduse § 12 nõudeile;

3) alates 1. aprillist 1939 ei tohi maksualune kandejõud ületada vabriku poolt määratud kandejõudu rohkem kui 20% võrra;

4) veoauto ja järelvankri üldkaal peab vastama pidurseadise võimsusele, s.o. nii jalg- kui ka käsipidur peavad jõuvankri täiel koormatusel olema võimelised arendama küllaldast pidurdusmõju.

Maanteede Talitus võib veoautode ja järelvankrite lubatud kandejõudu kindlaks määrata vastavate jõuvankritüüpide nimekirjadega, arvesse võtmata p. 3 ettenähtud, vabriku poolt määratud kandejõu suurendamist.

§ 41. Jõuvankri registrimisel annab registrimisasutis jõuvankri valdajale registristunnistuse (vorm B) ja kaks registrimismärki (vorm C). Registristunnistus on kehtiv kogu riigis. Enne registristunnistuse väljaandmist nõutakse sisse jõuvankrimaks. Registristunnistus on alaline ja sellesse tuleb sisse kanda kõik registrimisega ühenduses olevad muudatused, märkmed jõuvankrimaksu tasumise kohta ning ülevaatuse ja revideerimise tulemused. Registristunnistusele võivad märkmeid teha ainult jõuvankrite registrimisasutised, liiklusjärelevalve-ametnikud ja politsei.

Jõuvankri liiklemisel avalikel teedel, tänavail ja väljakuil peab jõuvankril kaasas olema registrimistunnistus.

Pärast uute registrimismärkide väljaandmist hävitatakse vanad märgid. Uued märgid antakse välja võimalikult eelmisel aastal jõuvankril olnud registrimise järjekorranumbri all.

Jõuvankri kustutamiseks registrist esitab jõuvankri valdaja registrimisasutisele sellekohase kirjaliku avalduse ja annab tagasi jõuvankri registrimistunnistuse ja registrimismärgid.

§ 42. Jõuvankri registrimismärgiks on plekktahtvel, millel on märgitud registrimisasutise eraldusmärk, registrimise järjekorranumber ja maksuaasta arvu kaks keskmist numbrit.

Eraldusmärgiks on ladina suured tähed, kuna järjekorranumber ja maksuaasta arv tähistatakse araabia numbritega.

Registrimisasutiste eraldusmärgid on järgmised :

Tallinna Linnavalitsus	— A
Tartu „	— B
Narva „	— E
Harju Maavalitsuse teedeosakond	— H
Järva „ „	— J
Lääne „ „	— L
Petseri „ „	— N
Pärnu „ „	— P
Saare „ „	— S
Tartu „ „	— T
Valga „ „	— R
Viljandi „ „	— V
Viru „ „	— U
Võru „ „	— O

Registrimise järjekorranumbrid algavad igas registrimisasutises ühest peale eraldi mootorrattastel ja teistel jõuvankritel ning § 48 ettenähtud registrimismärkidel.

Igal jõuvankril ja mootorrattal on kaks registrimismärki, üks esiküljel ja teine tagaküljel.

§ 43. Registrimisasutise eraldusmärk, registrimise järjekorranumber ja maksuaasta arv peavad olema värvitud vaheldumisi: ühel jõuvankrite maksuaastal valge vastupidava kirjaga musta aluspõhjaga tahvlile ja teisel maksuaastal musta vastupidava kirjaga valge aluspõhjaga tahvlile.

Eraldusmärk ja registrimise järjekorranumber peavad olema reas, omavahel kriipsuga eraldatud. Maksuaasta arvu numbrid peavad olema reas ja asetatud märgi ülemisele äärel eraldusmärgi ja registrimise järjekorranumbri vahele.

§ 44. Mootorratta esikülje registrimismärk on asetatud sõidusihis mootorratta ette, pealkirjaga mõlemal küljel.

Mootorratta registrimismärgi mõõted on: tähtede ja numbrite kõrgus — 45 mm; üksikute tähtede ja numbrite, välja arvatud täht J ja number 1, laius — 30 mm; tähe ja numbriliste joonte ning vahekriipsu laius — 8 mm; vahekriipsu pikkus — 15 mm; vahe üksikute numbrite, tähtede ja vahekriipsu vahel — 5 mm; registrimismärgi kõrgus — 75 mm; registrimismärgi pikkus on olenev numbrite arvust, kaugus eraldusmärgist ja parempoolsest viimasest

numbrist märgi ääreni on 9 mm; äärest 2 mm sissepoole on 2 mm laiune kriips, mille kokkujooksvad nurgad on ümmardatud 4-mm raadiusega. Eraldusmärgi ja järjekorranumbri vahel asetseva maksuaasta arvu numbrite mõõted on: üksikute numbrite, välja arvatud number 1, laius 7 mm; numbri joonte laius 2 mm; numbrite kõrgus 12 mm; vahe üksikute numbrite vahel 2 mm; numbrite kaugus märgi ülemisest äärest 15 mm. Registrimismärgi nurgad on ümmardatud 8-mm raadiusega.

§ 45. Muude jõuvankrite mõlemad registrimismärgid on ühesugused. Nende mõõted on: tähtede ja numbrite kõrgus — 70 mm; üksikute tähtede ja numbrite, välja arvatud täht J ja number 1, laius 40 mm; tähe ja numbri joonte ning vahekriipsu laius — 10 mm; vahekriipsu pikkus — 20 mm; vahe üksikute numbrite, tähtede ja vahekriipsu vahel — 8 mm; registrimismärgi kõrgus — 110 mm; registrimismärgi pikkus on olenev numbrite arvust, kaugus eraldusmärgist ja parempoolsest viimasest numbrist märgi ääreni on 14 mm; äärest 3 mm seespool on 3 mm laiune kriips, mille kokkujooksvad nurgad on ümmardatud 6 mm raadiusega. Eraldusmärgi ja järjekorranumbri vahel asetseva maksuaasta arvu numbrite mõõted on: üksikute numbrite, välja arvatud number 1, laius 8 mm; numbri joonte laius — 2 mm; numbrite kõrgus 15 mm; vahe üksikute numbrite vahel — 3 mm; numbrite kaugus märgi ülemisest äärest — 20 mm. Registrimismärgi nurgad on ümmardatud 12 mm raadiusega.

§ 46. Jõuvankri registrimismärgid on kehtivad ainult selle jõuvankri jaoks, mis märgitud jõuvankri registrimistunnistusel.

Liiklemise kontroll-jõuvankritele võib Maanteede Talituse loal välja anda mitmest registrimisasutisest ühe ning sama jõuvankri jaoks mitme järjekorranumbri mitmed registrimismärgid.

Relvastatud jõudude koosseisu kuuluvatele jõuvankritele, mis registreeritud Sõjaministeeriumis, võib välja anda mitmed § 42 ettenähtud registrimismärgid ühe ning sama jõuvankri jaoks. Nende märkide väljaandmiseks on vajalik igakordne Maanteede Talituse nõusolek.

Registrimismärgid ja registrimistunnistus on kehtivad selle ajani, mille eest jõuvankrimaks tasutud, juurde arvatud üks kuu. Kui maks on tasutud terve maksuaasta eest, siis registrimistunnistus ja registrimismärgid kehtivad kuni järgmise aasta jõuvankrimaksu või esimese maksuosa tasumiseni, kuid mitte kauemini kui järgmise maksuaasta 1. juunini.

§ 47. Jõuvankri ümberehitamisel või registrimistunnistusel kirjeldatud osade või mõõdetate muutmisel peab jõuvanker enne liiklemiseks kasutamist uuesti järele vaadatama ja jõuvankrite registrimisasutise poolt kõlblikuks tunnustatama. Ümberehituse kohta tehakse vastav märgede registrimistunnistusele.

§ 48. Jõuvankrite töökojad ja ärid võivad saada registrimisasutistest registrimistunnistused ja registrimismärgid, mis ei ole määratud teatud jõuvankri jaoks (proovimisload). Enne nende väljaandmist nõutakse sisse jõuvankrimaks: mootorratta proovimise loalt — küljekorviga mootorratta normi järgi ja auto proovimise loalt — sõiduauto normi järgi, kusjuures auto kaaluks loetakse 2500 kg ja maks arvutatakse Jõuvankrite seaduse § 6 põhjal, olenematuult auto tüübist ja kütteainest.

Proovimisluba õigustab tasuta sõitudeks proovimise ja demonstratsiooni otstarbel ning sõitudeks registrimisasutisse ja jõuvankrite üleviimiseks ühest kohast teise.

Proovimisloaga on keelatud kaubavedu veoautoga, välja arvatud üksikud erijuhud veoauto proovimiseks. Veoauto proovimisel koormaga peab veoautoga kaasas olema registrimisasutise poolt väljaantud luba, milles peab olema märgitud veoauto valdaja nimi, veoauto firma, veoauto mootori number, loa kehtivuse aeg ja proovisõidu teekond.

Proovimisloa juurde kuuluvad registrimismärgid erinevad § 42—45 kirjeldatud märkidest seega, et nende pealkiri on värvitud kinaverpunase kirjaga mustale või valgele aluspõhjale, vastavalt § 43 nõudele. Ka ei tarvitse need märgid jõuvankri külge nii kindlalt kinnitatud olla, nagu see on nõutav § 49 järgi.

Eriloaga (§ 38) või proovimisloaga liiklemisel võib registrimata jõuvanker või šassii olla erijuhtudel ilma peeglita, suunanäitajateta ja valgel ajal ilma valgustusseadmeta. Suunanäitajateta sõitmisel tuleb suunda näidata käega.

§ 49. Registrimismärke ei tohi kinni katta ja need tuleb alati hoida loetavas seisukorras. Registrimismärgid kinnitatakse jõuvankri külge poltidega või neetidega kindlalt ja selgesti nähtavale kohale. Eespoolse märgi alumine äär peab olema vähemalt 20 cm ja tagumise märgi alumine äär vähemalt 35 cm maapinnast kõrgemal.

Eespoolne registrimismärk peab olema jõuvankri ees, mitte kõrgemal eeslaternatest, kuid nii, et märk on eest vaadates täielikult nähtav.

§ 50. Registrimisasutised nõuavad sisse enne registrimismärkide väljandmist nende märkide valmistamise kulud. Registrimismärkide hinna ülemmäära määrab kindlaks Maanteede Talitus.

§ 51. Kaotatud või kõlbatuiks muutunud registrimismärkide ja registrimistunnistuse ning täiskirjutatud registrimistunnistuse asemele antakse pärast valmistamiskulude tasumist vastavalt uued märgid ja uus tunnistus. Kuni nende märkide valmistamiseni antakse ajutiselt uued märgid.

Kaotatud registrimistunnistuse kehtetuks tunnistamisest kuulutatakse Riigi Teatajas jõuvankri valdaja kulul.

§ 52. Sõiduautil võib auto külge kinnitava tagumise registrimismärgi asemel registrimismärk, vastates § 43 ja 45 eeskirjadele, olla värvitud auto tahaküljele vabriku poolt tehtud numbrikohale. Sel puhul tuleb tagumine registrimismärk anda registrimisasutisele, kes teeb märgi vastuvõtmise kohta märkme jõuvankri registrimistunnistusele.

§ 53. Jõuvanker võib olla registreeritud ainult ühes registrimisasutises ja nimelt selles, mille piirkonnas on ta alaline asukoht.

Jõuvankri alalise asukoha muutmisel ühest registrimispiirkonnast teise tuleb jõuvanker ümber registreerida uue alalise asukoha registrimisasutises. Sel juhul teatab jõuvankri valdaja sellest ühe nädala jooksul asutisele, kus jõuvanker on registreeritud. Seejärel saadab registrimisasutis jõuvankri kohta kõik vajalikud andmed jõuvankri uue asukoha registrimisasutisele, kus jõuvankri registrimistunnistusele tehakse vastav muudatus ja antakse jõuvankrile kohalikud registrimismärgid.

Jõuvankri alalise asukoha muutmiseks loetakse seda, kui jõuvankri valdaja muudab jõuvankri asukohta, kust jõuvankriga ette võetakse sõite (garaaži kasutamine, üürisõiduautode seisukohtadel peatumine jne.) vähemalt kuueks kuuks.

Välismaal registreeritud jõuvankrite valdajad ei ole vastastikkuse alusel kohustatud jõuvankri alalisest asukohast ega asukoha muudatustest teatama registrimisasutistele rahvusvahelise sõidutunnistuse kehtivuse aja kestel.

§ 54. Juhul, kui jõuvanker asub ühest alalisest asukohast teise sama registrimisasutise piirkonnas või kui jõuvankri valdaja muudab oma alalist

elukohta samas piirkonnas või asub elama teise registrimisasutise piirkonda, siis peab jõuvankri valdaja ühe nädala jooksul jõuvankri asukohta või oma elukohta muutmise teatavaks tegema registrimisasutisele, kus jõuvankri registristunnistusele tehakse vastav märge.

§ 55. Registritud jõuvankri müügi puhul tuleb registristunnistus ostja ja müüja ühisel kirjalikul avaldusel asutises, kus jõuvanker registritud, ümber kirjutada uue valdaja nimele. Avaldus tuleb anda registrimisasutisele ühe nädala jooksul arvates jõuvankri üleandmise päevast uuele valdajale.

Registritud jõuvankri müügi puhul on müüja kohustatud üle andma jõuvankri registristunnistuse jõuvankri uuele valdajale.

Kui jõuvankri müügi puhul muutub jõuvankri alaline asukoht, saadab registrimisasutis jõuvankri kohta kõik kirjalikud andmed jõuvankri uue asukohta registrimisasutisele.

Kui registritud jõuvankri ostja ei soovi jõuvankrit liiklemiseks tarvitada, ei ole jõuvankri ümberkirjutamine kohuslik. Sel puhul jõuvankri müüja teatab kirjaliku avaldusega jõuvankri liiklemisest kõrvaldamisest registrimisasutisele ning annab tagasi jõuvankri registristunnistuse ja registristmärgid.

§ 56. Jõuvankrite registrimisasutised on kohustatud andma registritud jõuvankrite kohta andmeid Maanteede Talitusele viimase poolt määratud ajal ja vormi järgi.

Üks kord aastas on jõuvankrite registrimisasutised kohustatud andma andmeid Sõjaministeeriumile, viimase poolt määratud ajal ja vormi järgi. Sõjaministeerium võib nõuda ainult andmeid, mis sisalduvad jõuvankri registrimise avalduses (§ 37, vorm A).

4. osa.

Jõuvankrijuhid.

§ 57. Jõuvankri juhtimise lubasid (vormid D I, D II, D III, D IV, D V, D VI ja D VII) annavad välja § 36 nimetatud jõuvankrite registrimisasutised. Sõjaministeeriumis ja sõjaväes teenivaile sõjaväelastele annab juhtimislubasid Sõjaministeerium sõjaväes kehtiva korra alusel.

Uue kõrgema liigi loa väljaandmisel või loa ümbervahetamisel võetakse ära endine luba. Auto juhtimise loa omanikul ei või olla eraldi mootorratta juhtimise luba; mootorratta juhtimist õigustav märge (vorm E) tehakse auto juhtimise loale.

Auto juhtimise lubadel on 2. leheküljel ülalt alla punased 2 mm laiused jooned: I liigi loal — üks, II liigi loal — kaks, III liigi loal — kolm ja IV liigi loal — neli joont. Mootorratta juhtimise lubadel on jooned rohelised, joonte arv on: V liigi loal — üks, VI liigi loal — kaks ja VII liigi loal — kolm. Joonte vahe on 5 mm.

Keelatud on jõuvankrit juhtida ilma juhtimisloata või mittevastava juhtimisloaga.

Jõuvankri valdajal ja juhil on keelatud anda jõuvankrit juhtimiseks isikule, kes ei oma vastavat juhtimisloa.

Jõuvankri juhil peab jõuvankri juhtimisel juhtimisloa kaasas olema ettenäitamiseks politseile ja liiklusjärelvalve-ametnikele.

Juhtimislubasid väljaandvad asutised peavad väljaantud lubade kohta registrit Maanteede Talituse poolt määratud vormi järgi.

§ 58. Palgalise juhina võivad tegutseda ainult I, II, III või V liigi juhtimisloaga varustatud isikud.

Reisijateks Jõuvankrite seaduse § 18 mõttes ei loeta kahte sõitjat juhi kõrval istmel ega vedude juures toimivaid töölisi ning alarmide puhul — kaitseliidu, gaasikaitse ja tuletõrje meeskondi. Samuti ei loeta reisijateks relvastatud jõudude ja politsei koosseisu kuuluvaid meeskondi.

Jõuvankrite seaduse § 18 mõttes loetakse jõuvankri juhtimiseks oma isiklikuks tarbeks säärase jõuvankri juhtimist, mis kuulub jõuvankri juhile või on temale antud kasutamiseks, kusjuures jõuvankri juht ei või saada veotegevuse kui seesuguse eest tasu. Samuti ei tohi sel puhul juhile mittekuuluva jõuvankri juhtimine muutuda juhi otseseks ega kõrvalteenistuseks.

§ 59. Isikud, kes soovivad saada jõuvankri juhtimise luba, esitavad ühele § 36 nimetatud jõuvankrite registrimisasutisele sellekohase sooviavalduse, milles peab olema märgitud sooviavaldaja nimi ja perekonnanimi, sünniaeg, elukoht ja soovitava juhtimise loa liik. Sooviavaldusele peab olema juurde lisatud III, IV, V, VI või VII liigi loa taotlemisel:

1) kaks päevapilti, suurusega $4\frac{1}{2} \times 6$ cm, milledest ühel päevapildil on registrimisasutise poolt määratud arsti allkiri tagaküljel;

2) jõuvankrijuhi kutsetunnistus või praktilise katse tunnistus ühes tõestatud ärakirjaga;

3) harjutamisluba.

Kui harjutamisluba puudub või kui harjutamisloa väljaandmisest on möödunud rohkem kui üks aasta, siis tuleb sooviavaldusele juurde lisada registrimisasutise poolt määratud arsti tõendus, et sooviavaldaja tervislik ja vaimne seisukord ei takista jõuvankrijuhi ülesannete täitmist.

I liigi loa taotlemisel tuleb sooviavaldusele juurde lisada psühhotehnilise katse tunnistus, tõendus II liigi loaga kaheaastase juhtimispraktika kohta, kaks päevapilti ja kui viimasest arstlikust järelevaatusest on möödunud üle ühe aasta, siis veel arstitunnistus. Psühhotehnilise katse üldhinne peab olema vähemalt „hea“.

II liigi loa taotlemisel tuleb sooviavaldusele juurde lisada tõendus III liigi või endiste I või II liigi loaga üheaastase juhtimispraktika kohta, kaks päevapilti ja kui viimasest arstlikust järelevaatusest on möödunud üle ühe aasta, siis veel arstitunnistus.

Tõenduseks juhtimispraktika kohta võivad olla veoettevõtete tunnistused või ka muud küllaldased tõendused. Tõenduseks võib ka olla autoomanike ja autojuhtide ühingute tunnistus. Loa väljaandmisel jäetakse juhtimispraktika tõendused või nende tõestatud ärakirjad loasaaja sooviavalduse juurde.

Registrimisasutisel on õigus hinnata juhtimispraktikat vastavuse ja pidevuse seisukohalt ning vajaduse korral nõuda täiendavaid andmeid ja politsei tõendusi.

Enne eelmistes lõigetes ettenähtud juhtimisloa väljaandmist kuulab loaandja ära kohaliku politseiprefekti arvamuse loataotleja vastavuse kohta Jõuvankrite seaduse § 24 nõudeile. Prefekti eitava seisukoha puhul juhtimisluba välja ei anta. Prefekti arvamuse ärakuulamine ei ole nõutav III, IV, V, VI ja VII liigi loa taotleja kohta, kui sooviavaldusele on juurde lisatud harjutamisluba, mille väljaandmisest ei ole möödunud üle ühe aasta. Samuti ei ole prefekti arvamuse ärakuulamine nõutav juhtimislubade väljaandmisel Sõjaministeeriumi poolt.

Loa väljaandmisel teeb väljaandja asutis kutsetunnistusele või praktilise katse tunnistusele märkme väljaantud loa liigi ja numbri kohta.

I ja II liigi lubasid võib välja anda iga registrimisasutis. Uue loa väljaandmisest teatab väljaandja asutisele, kust endine luba välja antud.

Juhtimislubade väljaandmisel ja ümbervahetamisel lisatakse loaaja endine siseriiklik juhtimisluba ümbervahetamise sooviavaldusele.

Kaotatud juhtimisloa asemele annab asutis, kust kaotatud luba välja antud, uue loa pärast kaotatud loa loaomaniku kulul Riigi Teatajas kehtetuks kuulutamist. Uue loa saamiseks annab loaomanik registrimisasutisele käesoleva paragrahvi esimeses lõikes ettenähtud sooviavalduse, millele peab olema juurde lisatud kaks päevapilti, tõendus kaotatud loa kehtetuks kuulutamise kohta ja, kui kaotatud loa väljaandmisest on möödunud üle ühe aasta, siis veel arstistunnistus.

Juhtimisluba peab olema terve ja loetav. Lagunenud või mitteloetavad load tuleb ümber vahetada. Enne käesoleva määruse jõustumist väljaantud juhtimisload tuleb loaomaniku soovil ümber vahetada. Loa ümbervahetamiseks annab loaomanik registrimisasutisele, kust luba välja antud, käesoleva paragrahvi esimeses lõikes ettenähtud sooviavalduse, millele peab olema juurde lisatud ümbervahetatav juhtimisluba ja kaks päevapilti.

§ 60. Kuni 1. aprillini 1940 õigustab jõuvankri juhtimise I liigi loa saamist vähemalt kolmeaastane juhtimispraktika endiste I ja Ib liigi juhtimislubadega.

§ 61. Jõuvankrijuhi tervislik seisukord peab vastama järgmistele üldnõuetele:

1) kehaosad, nagu käed, jalad, kael ja rinnakorv, peavad vabalt liikuma, nõnda et juht oma vaadet saab kõrvale ja taha pöörata, käsitseda jalg- ja käsi- pidureid ühekorraga ja teineteist eraldi ning ühtlasi ühe käega juhtida jõuvankrit. Käe ja jala liikmed peavad vabalt liikuma nõnda, et nad võimaldaksid täita jõuvankri juhtimiseks vajalikke ülesandeid. Üksikute sõrmede kangestusel või osalisel või täielisel puudumisel peavad käed suutma ka üksikult keerata jõuvankri roolseadist ja käsitseda muid käepidemeid.

2) Silmanägemine I, II, III ja V liigi loa soovijail peab olema, prillidega või ilma, halvemal silmal vähemalt 0,5, teisel silmal vähemalt 0,8.

IV, VI ja VII liigi loa soovijal peab mõlema silma nägemine olema, prillidega või ilma, kokku vähemalt 0,8, kusjuures halvema silma nägemine ei või olla alla 0,3.

Jõuvankrijuhil peab olema normaalne nägemisväli, ta ei või olla värvipime, ööpime, ei või kannatada kaksiknägemise all ega või põdeda silma- haigusi, mis võivad silmanägemist vähendada.

3) On nõutav sosinkõne kuulmine I, II, III ja V liigi loa soovijail: halvema kõrvaga vähemalt 3 m kauguselt, teise kõrvaga vähemalt 6 m kauguselt; IV, VI ja VII liigi loa soovijal — halvema kõrvaga vähemalt 2 m kauguselt ja teise kõrvaga vähemalt 4 m kauguselt.

Juhtimisluba ei anta isikuile, kes kannatavad tasakaaluriikete all või põevad haigusi, mis võivad vähendada kuulmist.

4) Juhtimisluba ei anta isikuile, kes põevad raskekujulist neurasteeniat, edenevat halvatust, langetõbe, selgroo- või ajukuivet, orgaanilisi pea- või selja- osade haigusi või vaimuhaigusi. Siseelundite haiguste puhul otsustab arst, kas need haigused takistavad jõuvankrijuhi ülesannete täitmist.

Arst otsustab nakkushaiguste põdejate kohta, kas neile võib anda I, II, III või V liigi luba, olenevalt sellest, kas need haigused on nakkavad sõit- jaile või mitte.

5) Arst võib nõuda juhtimisloa soovijalt teiste spetsiaalrste ja psühho- tehnilise katse tunnistusi.

Juhtimisloa soovija on kohustatud arstile või psühhotehnilisele büroole oma allkirjaga tõendama, et ta ei põe langetõbe ega kroonilist alkoholismi.

Juhul, kui loa soovija silmanägemine vastab käesoleva paragrahvi p. 2 nõudeile ainult prillide kandmisel, märgib arst selle asjaolu tema poolt väljaantavale tõendusele.

Juhtimisloa soovija on kohustatud esitama arstile oma päevapildi, mille tagaküljele on selgelt kirjutatud loasoovija nimi ja perekonnanimi. Päevapildi tagaküljele teeb arst oma allkirja.

Registrimisasutise poolt määratud arsti ja psühhotehnilise büroo poolt väljaantud arstitunnistus on kehtiv kogu riigis.

§ 62. Kui jõuvankrijuhi tervislik seisukord ei vasta § 61 nõudeile, siis tema juhtimiskõlvulisus tehakse kindlaks kontroll-proovisõidu abil. Kontroll-proovisõidu korraldab registrimisasutis, kutsudes selleks kokku komisjoni, kes koosneb jõuvankrijuhtide katsekomisjonist ja registrimisasutise poolt määratud arstist. Kontroll-proovisõidu korraldamist võib nõuda ka Maanteede Talitus kas asjaosalise palvel või omal äranägemisel.

Kui kontroll-proovisõidul selgub, et järelekatsutava tervislikus seisukorras ilmnenud puudused ei ole niivõrd olulised, et võiksid takistada jõuvankri juhtimist, võib registrimisasutis Maanteede Talituse nõusolekul järelekatsutule juhtimisloa alles jätta või, kui luba temalt ära võetud, siis loa tagasi anda.

Käesoleva paragrahvi eeskirjad kehtivad ainult II, III, IV, VI ja VII liigi juhtide kohta.

Kontroll-proovisõidule pääsmiseks tuleb anda registrimisasutisele sellekohane sooviavaldus ja tasuda Jõuvankrite seaduse § 23 ettenähtud katsemaks.

Kontroll-proovisõidul võib katsealune jõuvankrit juhtida ilma Jõuvankrite seaduse § 18 ettenähtud loata.

§ 63. Ei vasta mootorratta juhtimise luba taotleva isiku tervislik seisukord käesoleva määruse § 61 nõudeile, võib tema juhtimiskõlvulisust kindlaks teha eelmises paragrahvis ettenähtud korras kontroll-proovisõiduga. Ilmneb kontroll-proovisõidul, et loataotleja tervislikus seisukorras ilmnenud puudused ei ole niivõrd olulised, et võiksid mootorratta juhtimist takistada, võib registrimisasutis järelekatsutu võtta mootorrattajuhi katsele ja katse õiendamisel võib temale välja anda mootorratta juhtimise VI või VII liigi loa.

§ 64. Paragrahvis 59 ettenähtud psühhotehnilise katse tunnistusi annavad Tallinna Linna Kutsevaliku- ja Kasvatuse nõuande Büroo ning Tartu Linna Kutsevaliku Nõuande Büroo. Ühes katsega võib samades büroodes teostada ka arstlikku järelevaatust.

Psühhotehnilise katse õiendaja peab esitama büroole oma juhtimisloa. Juhtimisloa liigi, numbri, väljaandmise aja ja väljaandja asutise märgib büroo psühhotehnilise katse tunnistusele.

Maanteede Talitusel on õigus kontrollida psühhotehniliste katsete teostamist.

§ 65. Psühhotehnilisel katsel katsetatakse katsealuse alljärgnevate vaimuomaduste arengut: 1) tähelepanu kontsentratsioonivõimet; 2) mehaanilise mälu tugevust; 3) loogilise mälu tugevust; 4) üldintelligentsi tugevust; 5) tehnilise intelligentsi tugevust; 6) käekiirust; 7) käeosavust; 8) käe- rahu ja -kindlust; 9) kahe käe koostööd; 10) reaktsoonikiirust; 11) silma- mõõtu; 12) värvitundmist; 13) nägemist; 14) kuulmist.

Tunnistusele märgitakse üldhinne ja iga katseala kohta erihinne protsentides, välja arvatud käesoleva paragrahvi p. 13 ja 14, millede kohta märgitakse hinne § 61 eeskirjade järgi.

Üldhinne loetakse heaks, kui katsealune kõigis psühhotehnilistes katsealades (p. 1—12) on saanud hinde mitte alla 40%, kuid seejuures kahes katsealas vähemalt 70%. Üldhinne loetakse heaks ka siis, kui ühes katsealas on hinne mitte alla 30%, neljas katsealas vähemalt 70% ja ülejäänuis vähemalt 40%.

Üldhinne hea eeldab täielikku värvinägemist.

Üldhinne loetakse rahuldavaks, kui katsealune kõigis psühhotehnilistes katsealades on saanud hinde mitte alla 30%.

Psühhotehnilise katsetamise kohta peetakse katsest osavõtjate nimekirja. Katse kordamisel tehakse katsetunnistusele vastav märge.

§ 66. Jõuvankrujuhid on kohustatud:

1) juhul, kui nende nägemisvõime ainult prillide kandmisel vastab § 61 p. 2 ettenähtud normidele, jõuvankri juhtimisel kandma prille; jõuvankrijuhid, kes kannavad prille, peavad jõuvankri juhtimisel kaasas kandma ühe tagavara-paari prille;

2) teatama kohalikule registrimisasutisele oma tervisliku seisukorra halvenemisest, eriti nägemis-, kuulmis- ja kehavigadest, mis võivad takistada jõuvankri juhtimist.

Registrimisasutistel on õigus igal ajal toimetada jõuvankrijuhi tervisliku seisukorra kontrolli ja teda selleks kutsuda järelevaatusele.

Jõuvankrijuhid, kes teostavad maksulist reisijate vedu, peavad vähemalt kord aastas, ja jõuvankrijuhid, kes on üle 60 a. vanad, peavad vähemalt kord kahe aasta kestel olema üle vaadatud nende tervisliku ja vaimse seisukorra kindlakstegemiseks.

Arstliku läbivaatamise eest võetakse 1 kroon.

Järelevaatuse tagajärgede kohta teeb arst vastava sissekande juhtimisloale.

Kui järelevaatusel selgub, et jõuvankrijuhi tervislik või vaimne seisukord ei vasta käesoleva määruse § 61 nõudeile, siis võtab registrimisasutis juhilt juhtimisloa ära.

§ 67. Juhtimisluba võib anda välismaal väljaantud juhtimisloa oma-kele Maanteede Talituse igakordsel loal. Selleks esitab loasoovija Maanteede Talitusele sooviavalduse, milles peab olema märgitud sooviavaldaja nimi ja perekonnanimi, sünniaeg, elukoht, soovitava juhtimisloa liik ning asutis, kust soovitakse juhtimisluba saada. Sooviavaldusele peab olema juurde lisatud välismaa juhtimisluba.

Loa saamiseks esitab sooviavaldaja loa väljaandjale asutisele § 59 ja 61 ettenähtud päevapildid ning arstitunnistuse. Enne loa väljaandmist kuulab loaandja ära politseiprefekti arvamise ja Maanteede Talituse nõudmisel katsetab loasoovijat liiklusemääruste ning liiklusemärkide tundmises. Välismaa juhtimisluba antakse loomanikule tagasi. Prefekti arvamuse ärakuulamine võib Maanteede Talituse korraldusel ära jääda välisriikide saatkondade ja konsulaatide liikmete kohta.

5. osa.

Jõuvankrijuhtide väljaõpe ja katsetamine.

§ 68. Autokoolide ja -kursuste avamise ja tegutsemise loa saamiseks tuleb loasoovijal anda Maanteede Talitusele sellekohane sooviavaldus, mis peab sisaldama järgmisi andmeid: 1) kursuste korraldaja nimi ja perekonna-

nimi ning elukoht või organisatsiooni või asutise nimetus ja asukoht, 2) kooli või kursuse nimetus ja asukoht, 3) õppetöö algus ja lõpp ning õppetöö kestus päevades ja õppetundides, 4) õppekeel, 5) õppemaks, 6) kavatsetav õpilaste arv, 7) õppetöö tegeliku juhataja nimi ja perekonnanimi, vanus, haridus ja elukutse, 8) ruumide täielik kirjeldus.

Sooviavaldusele peab juurde lisatama: 1) täielik õppeainete kava, 2) täielik õppeabinõude nimestik, 3) sõidu õpetamiseks ettenähtud jõuvankrite registrimistunnistuste tõestatud ärakirjad, 4) tunniplaan, 5) andmed õppejõudude kohta: nimi ja perekonnanimi, vanus, haridus, kas oskab eesti keelt, elukutse, senine pedagoogiline tegevus, õppeaine ja õppetundide arv õpetaja kohta, 6) eelarve.

Loa annab välja Maanteede Talitus kokkuleppel Haridusministeeriumi Kutseoskuse Osakonnaga.

Autokoolide ja -kursuste uute õppejõudude ametisse võtmiseks peab olema Maanteede Talituse luba. Loa saamiseks tuleb esitada Maanteede Talitusele käesoleva paragrahvi teise lõike p. 5 ettenähtud andmed.

Autokoolid ja -kursused, mis tegutsevad enne käesoleva määruse jõustumist väljaantud lubade põhjal, peavad edaspidiseks tegutsemiseks uuendama hiljemalt 1. septembriks 1938 oma tegutsemisload käesoleva määruse põhjal väljaantavate lubade vastu.

§ 69. Autokoolide ja -kursuste lektorite ning sõiduõpetajate katsekomisjoni kutsub kokku tarviduse järgi Maanteede Talitus. Katsete kohta peetakse protokolliraamatut. Katsete kavad määrab Maanteede Talitus.

Autokoolide ja -kursuste lektori luba (vorm F) ja sõiduõpetamisluba (vorm G) antakse välja, kui katsealune on katse sooritanud vähemalt rahuldavalt või kui katse on Jõuvankrite seaduse § 19 ja 20 alusel ära jäetud.

Sõiduõpetajal peab oma ülesannete täitmisel sõiduõpetamisluba kaasas olema.

§ 70. Ajutise sõiduõpetamisloa saamiseks (III ja V liigi juhtide väljaõpetamiseks) tuleb anda jõuvankrite registrimisasutisele sellekohane sooviavaldus, milles peab olema märgitud: 1) sooviavaldaja nimi ja perekonnanimi, sünniaeg, elukoht ning juhtimisloa liik, number, väljaandmise aeg ja väljaandja asutis; 2) õpetatava isiku nimi ja perekonnanimi, sünniaeg ja elukoht ning juhtimisloa liik, mille taotlemiseks soovitakse isikut välja õpetada.

Ajutine sõiduõpetamisluba (vorm H) antakse välja kehtivusega üheks aastaks ja ainult loos nimetatud isiku õpetamiseks. See luba peab õpetajal sõiduõpetamisel kaasas olema.

Loasaajal peab olema vähemalt kaheaastane juhtimispraktika. Enne loa väljaandmist on registrimisasutisel õigus nõuda tõendusi juhtimispraktika kohta ja politseitunnistusi.

§ 71. Isikud, kes soovivad jõuvankri juhtimise loa saamiseks harjutada jõuvankri juhtimist, esitavad harjutussõidu loa saamiseks oma elukoha jõuvankrite registrimisasutisele sellekohase sooviavalduse, milles peab olema märgitud sooviavaldaja nimi ja perekonnanimi, sünniaeg, elukoht ja soovitava juhtimisloa liik. Sooviavaldusele peab olema juurde lisatud registrimisasutise poolt määratud arsti tõendus, et sooviavaldaja tervislik ja vaimne seisukord ei takista jõuvankrijuhi ülesannete täitmist.

Enne loa väljaandmist kuulab loaandja ära kohaliku politseiprefekti arvamuse.

Luba (vorm J) antakse välja kuueks kuuks ja seda võib pikendada korraga mitte rohkem kui 6 kuuks.

Luba võib anda isikuile, kes on vähemalt 15 a. vanad.

§ 72. Harjutussõitudel ei või vedada reisijaid ega kaupa. Õpilasi ei loeta reisijaiks.

Sõidu õpetamise korra ning autokoolide ja -kursuste tegevuse ja asjaajamise korra määrab Maanteede Talitus. Maanteede Talitus määrab ka jõuvankrijuhtide katsekomisjonide tegevuse ja asjaajamise korra.

§ 73. Jõuvankrijuhtide katsekomisjonide koosseisu määrab Maanteede Talituse direktor.

Katsekomisjon on vähemalt kolmeliikmeline, neljas liige võtab komisjoni tööst osa tarviduse järgi Maanteede Talituse määramisel.

Komisjoni liikmeiks ei või olla isikud, kellel ei ole jõuvankri I, II või III liigi juhtimisluba või kes on autokoolide või -kursuste korraldajaks, juhatajaks, lektoriks või sõiduõpetajaks. Katsekomisjon kutsutakse kokku katseid korraldava asutise või organisatsiooni poolt tarviduse järgi, katsekomisjoni esimehe määramisel. Katsealuste arvu iga katsekomisjoni istungi kohta määrab kindlaks katsekomisjoni esimees.

§ 74. Auto juhtimise loa taotleja peab esmakordsele katsele ilmumisel olema harjutanud auto juhtimist harjutussõitudel vähemalt 15 tundi ja mootorratta juhtimise loa taotleja — mootorratta juhtimist vähemalt 5 tundi, kusjuures ühe päeva kohta ei või arvestada harjutussõitu üle poole tunni.

Mitterahuldavalt sooritatud praktilise katse kordamiseks peab auto juhtimise loa taotleja olema täiendavalt harjutanud auto juhtimist vähemalt 7 tundi ja mootorratta juhtimise loa taotleja — mootorratta juhtimist vähemalt 3 tundi, kusjuures ühe päeva kohta ei või arvestada harjutussõitu üle ühe tunni.

Elmiste lõigete eeskirjad ei kehti auto juhtimise loa taotleja kohta, kellel on juba mingisugune auto juhtimise luba, samuti mootorratta juhtimise loa taotleja kohta, kellel on juba mingisugune mootorratta juhtimise luba.

§ 75. Jõuvankrijuhi kutsetunnistuse või praktilise katse tunnistuse saamiseks katsele pääsmiseks tuleb anda katset toimetavale asutisele sellekohane kirjalik avaldus.

Katsele ilmumisel tuleb ette näidata:

1) isikut tõendav dokument, 2) harjutussõidu või jõuvankri juhtimise luba, 3) katset toimetava asutise kassakviitung katsemaksu tasumise kohta ja 4) sõidu õppimise tunnistus § 74 ettenähtud harjutussõidu alammäära kohta. Sõidu õppimise tunnistus ei ole nõutav katsel VII liigi juhtimisloa saamiseks ja § 74 viimases lõikes ettenähtud juhtudel.

Sõidu õppimise tunnistus peab sisaldama järgmisi andmeid: 1) sõiduõpetaja nimi ja perekonnanimi ja elukoht ning sõiduõpetamisloa või selle puudumisel sõiduõpetaja juhtimisloa liik, number, väljaandmise aeg ja väljaandja asutis; 2) õpilase nimi ja perekonnanimi, elukoht ning soovitud juhtimisloa liik; 3) harjutussõitude kuupäevad, sõidu kestus igal päeval ja sõidu kestuse kokkuvõte.

Sõidu õppimise tunnistusi võivad välja anda sõiduõpetajad ning autokoolid ja -kursused.

Sõidu õppimise tunnistused võtab katsekomisjon enne katset katsealustelt ära. Katse õiendamise korral lisatakse sõidu õppimise tunnistus katsealuse soovivaldusele, kuna katse mitteõiendamisel antakse tunnistus katsealusele tagasi.

Kui katsele väljakutsutud isik mõjuvate põhjusteta loobub katsest või katsele ei ilmu, siis tuleb tal edaspidi katsele pääsemiseks esitada uus soovivaldus ja tasuda uuesti katsemaks. Katsekomisjon otsustab igal üksikul juhul, kas katsest loobumise ja katsele mitteilmumise põhjused loetakse mõjuvaiks.

§ 76. Jõuvankrite registrimisasutiste juures asuvates katsekomisjonides võib katsetada ainult neid isikuid, kelle alaline elukoht on registrimisasutise piirkonnas.

Tallinna Linnavalitsuse ja Harju Maavalitsuse juures asuvates katsekomisjonides võib katsetada kõiki sooviavaldajaid, olenemata nende alalisest elukohast.

Tartu ja Narva Linnavalitsuse juures asuvates katsekomisjonides võib katsetada ka isikuid, kelle alaline elukoht on vastavalt Tartu või Viru maakonnas. Tartu ja Viru Maavalitsuse juures asuvates katsekomisjonides võib katsetada ka isikuid, kelle alaline elukoht on vastavalt Tartu või Narva linnas.

Autokoolide ja -kursuste juures asuvates katsekomisjonides võib katsetada ainult isikuid, kes on õppinud neis koolides või kursustel.

§ 77. Isikuid, kes on jõuvankrijuhi kutsele ette valmistunud mitte oma alalise elukoha registrimisasutise piirkonnas korraldatud autokoolis või -kursustel, võidakse võtta katsele peale § 76 nimetatud katsekomisjonide veel nende koolide ja kursuste asukoha registrimisasutiste katsekomisjonides. Viimasel juhul tuleb esitada katsekomisjonile autokooli või -kursuste poolt väljaantud tõendus kursustest osavõtmise kohta.

§ 78. Jõuvankrijuhi katse kutsetunnistuse (vorm K I ja K II) saamiseks koosneb kahest osast: suulisest ja praktilisest.

Praktilise katse tunnistuse (vorm L I, L II ja L III) saamiseks tuleb õiendada ainult praktiline katse.

Jõuvankrijuhi kutsetunnistus ja praktilise katse tunnistus antakse välja ühes tõestatud ärakirjaga.

Kutsetunnistuse taotleja võetakse praktilisele katsele pärast suulise katse õiendamist kas katsekomisjoni samal või mõnel järgneval istungil. Mõlemad katseosad tuleb õiendada sama katsekomisjoni ees.

Õiendab katsealune suulise katse rahuldavalt, kuid praktilise katse nõrgalt, jääb suuline katse kehtivaks kahe aasta kestel, kuna praktiline katse tuleb õiendada uuesti. Sel juhul tuleb katsealusel esitada uus sooviavaldus ja tasuda uuesti Jõuvankrite seaduse § 23 ettenähtud katsemaks. Õiendab katsealune suulise katse nõrgalt, tuleb tal praktilise katse tunnistuse saamiseks õiendada uus katse ja esitada uus sooviavaldus ning uuesti tasuda katsemaks.

Mitterahuldavalt õiendatud suulist katset ei või korrata varem kui kolme nädala järel, praktilist katset — mitte varem kui kahe nädala järel. Katse kordamiseks tuleb esitada uus sooviavaldus, tasuda uuesti katsemaks ja ette näidata § 75 ettenähtud dokumendid.

§ 79. Jõuvankrijuhtide katsete kavad kinnitab Maanteede Talituse direktor. Katsete kavad avaldab Maanteede Talitus.

Katsete kavad on saada jõuvankrite registrimisasutistest Maanteede Talituse direktori poolt määratud hinna tasumisel.

§ 80. Praktiliseks katseks ja kontroll-proovisõiduks peab jõuvankri hankima katsealune. Katsekomisjon võib keelduda katset korraldamast säärase jõuvankriga, mis oma ehituse või korrashoiu poolest ei võimalda kindlat otsustamist katsealuse võimete kohta.

Autojuhi sõidukatse tuleb õiendada plahvatusmootoriga varustatud kinise tõldsõiduautoga, mille tühikaal on vähemalt 1000 kg. Sõidukatse mootorratta V ja VI liigi loa saamiseks tuleb õiendada küljekorvita mootorrattal ja VII liigi sõidukatse — väikemootorrattal.

Kui katsealune soovib, et juhtimisluba oleks kehtiv ka auru- või elektrijõul töötava jõuvankri või mootorratta juhtimiseks, siis tuleb tal õiendada eraldi

katse ka säärase jõuvankri tundmises ja sõiduuskuses. Sel puhul teeb katsekomisjon otsused eraldi igal alal ja katsemaksu võetakse eraldi iga katse eest.

§ 81. Katsete kohta peetakse protokolliraamatut, kuhu kantakse sisse katsekomisjoni protokollid. Protokollis märgitakse: komisjoni istungi aeg ja koht, komisjoni liikmete nimed, katsealuse nimi ja perekonnanimi, sünniaeg, elukoht, katsemaksu-kviitungi number ja kuupäev, soovitud loa liik, eraldi hindend suulise ja praktilise katse kohta ning üldhinne katsealuse kohta.

§ 82. Jõuvankrite seaduse § 23 ja 25 põhjal katsealustelt võetav katsemaks arvatakse ja hoitakse vastavates omavalitsustes üleminevate (lähikäivate) summade arvel jõuvankrijuhtide katsekomisjoni summade nimetuse all, kuna kutsekoolide, kursuste ja organisatsioonide juures hoitakse need summad Eesti Panga osakonnas eri jooksva arvel.

Jõuvankrite seaduse § 19 ja 20 põhjal katsealustelt võetav katsemaks kantakse Teedeministeeriumi teedekapitali arvele. Neid summasid tarvitatakse Maanteede Talituse direktori määramisel § 84 kohaselt tasu maksmiseks katsekomisjoni liikmeile.

§ 83. Psühhotehnilise katse maks tasutakse katsealuse poolt sellele asutisele, büroole või isikule, kes toimetab psühhotehnilist katset.

§ 84. Katsemaksudest sissetulnud summadest makstakse tasu jõuvankrijuhtide katsekomisjoni liikmeile, autokoolide ja -kursuste lektorite ja sõiduõpetajate katsekomisjoni liikmeile ning kontroll-proovisõidu komisjoni liikmeile — kümme krooni ühelt istungilt igale liikmele.

§ 85. Katsed tuleb korraldada sääraselt, et katsemaksudest sissetulnud summadest jätkuks katsekomisjoni liikmetele tasu maksmiseks ja kantseleikuludeks.

Eraorganisatsioonide juures asuvate katsekomisjonide katsemaksude summasid võib tarvitada ka katsekomisjoni asjaajamiskulude tasumiseks katsekomisjoni esimehe nõusolekul ja Maanteede Talituse direktori loal.

§ 86. Erijuhtudel võib Maanteede Talituse direktori nõusolekul katseid korraldada ka siis, kui katsealuste vähesel arvu tõttu katsekomisjoni kulud ei ole kaetavad katsemaksudega. Sel puhul kaetakse katsekomisjoni kulud § 87 kohaselt Maanteede Talituse direktori poolt määratavate summadega.

§ 87. Paragrahvis 85 ettenähtud kulude tasumisest ülejäänud summad kasutatakse katsekomisjoni esimehe nõusolekul ja Maanteede Talituse direktori loal järgmisteks otstarveteks:

1) katsekomisjonile vastavate õpperaamatute, ajakirjade ja muude õppeabinõude ostmiseks;

2) liiklusasjanduse alal loengute korraldamiseks ja vastavate selgitusplakatite soetamiseks;

3) liiklusjärelvalve-ametnikele kursuste korraldamiseks;

4) omavalitsuste teede ja liiklusalade esinduskuludeks.

Katsekomisjonide summade ülejäägid kantakse üle Teedeministeeriumi teedekapitali arvele ühe kuu jooksva pärast iga eelarveaasta lõppu. Neid summasid tarvitatakse Maanteede Talituse direktori määramisel käesolevas paragrahvis ja paragrahvis 86 ettenähtud otstarveteks ning tasu maksmiseks autokoolide ja -kursuste lektorite ja sõiduõpetajate katsekomisjoniliikmeile.

§ 88. Jõuvankrijuhtide katsemaksudest laekunud summade kohta koostavad katseid korraldanud asutised iga möödunud eelarveaasta kohta aruande ja esitavad selle järgneva aruandeaasta 1. maiks Maanteede Talitusele.

Katsemaksusummade laekumise ja kulutamise aruanded ja dokumendid kuuluvad Maanteede Talituse revideerimisele ning aastaaruanne Maanteede Talituse direktori kinnitamisele.

§ 89. Maavalitsustes teostavad teedeosakonnad kantsleilist asjaajamist jõuvankrite registrimise, registrimistunnistuste ja -märkide väljaandmise, jõuvankrijuhtide katsekomisjonide asjaajamise ning Jõuvankrite seaduses ettenähtud vastavate maksude sissenõudmise alal, samuti Jõuvankrite liini- ja juhuveo korraldamise seaduses ettenähtud vastavate juhuveolubade väljaandmist ja maksude sissenõudmist ning Jõuvankrite seaduse kohaste jõuvankrijuhtide kutsetunnistuste ja praktilise katse tunnistuste ning juhtimislubade väljaandmist.

§ 90. Linnavalitsustel on õigus kohaliku linna ja selle liiklusemääruste tundmises korraldada katseid jõuvankrijuhtidele, kes samas linnas juhuveosõiduautodel sõidavad või sõita soovivad.

6. osa.

Jõuvankrimaksu tasumise kord.

§ 91. Jõuvankrite seaduses ettenähtud jõuvankrimaks ja Eesti Punase Risti heaks võetav erimaks tasutakse jõuvankrite registrimisasutises. Välismaal registreeritud jõuvankritelt võetav maks tasutakse selles tolliasutises, mille kaudu jõuvanker üle Eesti riigi piiri tuuakse; juhul, kui jõuvanker peatub Eestis kauem sellest ajast, mille eest maks tasutud, tasutakse täiendav maks lähemas tolliasutises, aluseks võttes Jõuvankrite seaduse § 16 ettenähtud maksu-määrad.

§ 92. Välismaal registreeritud jõuvankriga siseriigis liiklemisel peab kaasas olema tolliasutise maksukviitung.

Välismaal registreeritud jõuvankri väljaviimisel Eesti piiridest tuleb see maksukviitung ette näidata. Kui jõuvanker on Eestis viibinud kauem, kui maksukviitungil märgitud, nõuab Maksude Talitus puuduva maksuosa sisse.

Välismaal registreeritud jõuvankrite maksustamisel loetakse maks tasutuks selle aja ja selle jõuvankri kohta, mis maksukviitungil märgitud, vaatamata sellele, mitu korda jõuvanker selle aja jooksul piirist üle sõitis.

Maksukviitungi kaotamisel on jõuvankri valdaja või tema asemik kohustatud esitama tõendavad andmed, millal jõuvanker toodi Eestisse ja mis aja eest maks tasutud. Vastasel korral võetakse jõuvankrimaksu Jõuvankrite seaduse § 16 eeskirjade järgi.

§ 93. Jõuvankrite maksuaasta kestab 1. aprillist järgmise aasta 31. märtsini. Aasta kestel registreeritavalt jõuvankreilt võetakse jõuvankrimaksu täies aastamaksu suuruses kui registrimine toimub aja jooksul 1. aprillist kuni 30. septembrini, poole aastamaksu suuruses — registrimisel 1. oktoobrist kuni 31. detsembrini, ühe neljandiku aastamaksu suuruses — registrimisel 1. jaanuarist kuni 31. märtsini.

§ 94. Jõuvankrimaks tasutakse alljärgnevaiks tähtaegadeks:

1) Jõuvankrite seaduse § 6 p. 1 ja 3 põhjal maksustatud jõuvankreilt (sõiduaudod, autobused, veotraktorid, mootorrattad) — 1. maiks.

2) Jõuvankrite seaduse § 6 p. 2 põhjal maksustatud jõuvankreilt (veoautod ja järelevankrid) — 1. maiks või kahes võrdses osas 1. maiks ja 1. augustiks.

3) Jõuvankrite seaduse § 7 ja 8 põhjal maksustatud jõuvankreilt — 1. maiks või kolmes võrdses osas 1. maiks, 1. augustiks ja 1. septembriks.

4) Aasta kestel registritud jõuvankreilt tasutakse eelmiste punktide kohaselt jõuvankrimaks või maksu vastav osa jõuvankri registrimisel ja järgmised maksuosad punktides 2 ja 3 ettenähtud tähtaegadeks.

5) Maksu võib õiendada ka pärast maksutähtaja möödumist, kuid sel juhul tuleb tasuda 2% viivitusraha iga täis või alanud kuu eest.

6) Ei ole maks tasutud ühe kuu jooksul pärast p. 1, 2 ja 3 ettenähtud tähtaegu, loetakse tasumata maksud maksuvõlaks ja nõutakse kohe sisse administratiivkorras ühes 2% viivitusrahaga kuus. Sissenõudmise puhul nõutakse jõuvankrimaks sisse kuni maksuaasta lõpuni ja maksuaasta lõpul kustutatakse jõuvanker registrist, kui jõuvankri valdaja ei avalda soovi jõuvankrit järgmisel maksuaastal liiklemiseks kasutada.

§ 95. Eesti Punase Risti heaks võetav erimaks tasutakse ühes jõuvankri-maksuga või jõuvankrimaksu esimese osaga.

Ei ole erimaks tasutud 1. juuniks, nõutakse maks sisse administratiiv-korras ühes 2% viivitusrahaga kuus.

§ 96. Ühe jõuvankri eest tasutud maksu ei või üle kanda teise jõuvankri arvele ja see ei kuulu tagasimaksmisele, kui jõuvankri tegevus lõpeb enne maksuaasta lõppu.

Maksukohuslaseks loetakse isik, kelle nimele jõuvanker registritud. Jõuvankri ümberregistrimisel nõutakse tasumata maks sisse uuelts omanikult.

§ 97. Maksu ei nõuta jõuvankritelt, mis on liiklemiselt kõrvaldatud enne jõuvankrite maksuaasta algust (enne 1. aprilli), kui sellest registrimis-asutisele on kirjalikult teatatud ning jõuvankri registrimistunnistus ja registri-mismärgid selleks tähtajaks tagasi toodud.

Maksu ei nõuta ka jõuvankritelt, mis olid arestitud ja vastavate võimude poolt liiklemiselt kõrvaldatud enne maksuaasta algust (1. aprilli), kuigi sellest registrimisasutisele ei ole teatatud selleks tähtajaks ega ole tagasi toodud regist-rimistunnistust ja registrimismärke.

Erilistel juhtudel, kui on tõendatud, et jõuvanker oli enne maksuaasta algust (1. aprilli) selle valdaja poolt liiklemiselt kõrvaldatud, olgugi et registri-mistunnistust ja registrimismärke õigeaegselt tagasi ei toodud, võib Maanteede Talituse direktor lubada jätta jõuvankrimaks eeloleva aasta eest sisse nõudmata.

Maanteede Talituse direktor võib lubada jätta jõuvankrimaksu teise ja kolmanda osa (§ 94 p. 2 ja 3) sisse nõudmata, kui jõuvanker õnnetuse tõttu muutus sõidukõlbatuks ja kustutati registrist enne jõuvankrimaksu teise või kolmanda osa maksutähtaega.

§ 98. Jõuvankrimaksust ja Eesti Punase Risti heaks võetavast erimak-sust vabastatakse:

1) Politseitalituse jõuvankrid ja Politseitalituse ametiisikute teenistuse otstarbeks kasutatavad jõuvankrid — Politseitalituse direktori tõenduse põhjal.

2) Prefektuurile ja prefektile alluvate asutiste jõuvankrid ja neis asutis-tes teenivate ametiisikute teenistuse otstarbeks kasutatavad jõuvankrid — pre-fekti tõenduse põhjal.

3) Kriminaal- ja poliitilise politsei jõuvankrid ja neis asutistes teenivate ametiisikute teenistuse otstarbeks kasutatavad jõuvankrid — Politseitalituse direktori tõenduse põhjal.

4) Maanteede ja tänavate ehitustööde ja korrashoiu jõuvankrid, liiklus-ala asutiste jõuvankrid ning nende asutiste ametnike ja liiklusjärelevalve-amet-nike teenistuse otstarbel kasutatavad jõuvankrid — Maanteede Talituse direk-tori poolt kinnitatud nimekirjade alusel. Need nimekirjad ühes lühikeste

maksust vabastamise põhjendustega esitatakse jõuvankrite registrimisasutiste poolt Maanteede Talitusele iga aasta 15. aprilliks.

Maanteede Talituse ning seal teenivate ametiisikute jõuvankrid vabastatakse maksust Maanteede Talituse direktori otsusel.

5) Tuletõrjeautod ja tuletõrje otstarbeks tarvitataavad jõuvankrid, mida ei kasutata muuks kõrvalotstarbeks, vabastatakse maksust Politseitalituse tõenduse põhjal.

6) Liiklusjärelvalve kontroll-jõuvankrid vabastatakse maksust Maanteede Talituse direktori otsusel.

§ 99. Kui registritud jõuvanker ehitatakse ümber nii, et selle tühikaal suureneb, siis on isik, kelle nimele jõuvanker registritud, kohustatud sellest teatama registrimisasutisele enne jõuvankri liiklemiseks tarvitamist ja tasuma täiendava jõuvankrimaksu ning laskma teha registristunnistusele vastava märkme.

§ 100. Jõuvankrite registrimisasutisel on õigus igal ajal nõuda jõuvankrite ülekaalumist selleks määratud kaalul. Kui selgub, et jõuvankrimaks tuleb suurem, kui seda registristunnistusel olevate andmete põhjal makstud, siis võetakse täiendav jõuvankrimaks ühes viivitusrahaga terve maksuaasta eest, arvates jooksva maksuaasta algusest. Kui aga jõuvankri registrimine on toimunud pärast maksuaasta algust, siis nõutakse täiendavat maksu registrist mispäevast kuni maksuaasta lõpuni.

§ 101. Jõuvankrite seaduse § 11 ja 13 põhjal võetav erimaks esmaabipunktide sisseseadmiseks ja korraldamiseks ühes selle maksu viivitusprotsentidega arvestatakse ja hoitakse jõuvankreid registreerivate omavalitsuste poolt üleminevate (lähikäivate) summade arvel vastava nimetusega eriarve kaudu ja kantakse Eesti Punasele Ristile üle kuude viisi: igaks järgneva kuu 15. päevaks kõik eelmisel kuul laekunud summad.

7. osa.

Rahvusvaheliste jõuvankri-sõidutunnistuste ja -juhtimislubade väljaandmine.

§ 102. Eesti Autoklubi volitatakse välja anda rahvusvahelisi jõuvankri-sõidutunnistusi ja -juhtimislubasid Rahvusvahelises konventsioonis automobiilide liikumise kohta (RT 1928, 4) ettenähtud vormide järgi.

§ 103. Eelmises paragrahvis ettenähtud tunnistuste ja lubade saamiseks esitab jõuvankri valdaja enne välismaale sõitu jõuvankri ülevaatuseks ühele § 36 nimetatud registrimisasutisele.

§ 104. Registrimisasutis vaatab jõuvankri valdaja soovil jõuvankri üle konventsiooni art. 3 sisalduvatele nõuetele vastavuse seisukohalt. Ülevaatuse kohta koostatakse akt (vorm M), millest jõuvankri valdajale antakse tõestatud ärakiri. Autobuse ülevaatuse kohta koostatakse akt vorm D järgi, mis ette nähtud Jõuvankrite liini- ja juhuveo korraldamise seaduse elluviimise määrustes.

§ 105. Juhul, kui jõuvanker on ülevaatusel tunnustatud rahvusvahelisele liiklemisele kõlblikuks ja valdajale antud eelmises (104.) paragrahvis ettenähtud akti ärakiri, annab Eesti Autoklubi Maanteede Talituse igakordsel kinnitusel rahvusvahelised jõuvankri-sõidutunnistused ja -juhtimisload, kestusega 1 aasta.

§ 106. Kui ülevaatusel selgub, et jõuvanker ei vasta konventsiooni art. 3 ülesseatud nõudeile, teeb registrimisasutis aktile sellekohase otsuse. Jõuvankri valdajale antakse akti ärakiri allkirja vastu. Otsuses märgitakse

põhjused, mis pärast registrimisasutise arvates jõuvanker on rahvusvaheliseks liiklemiseks kõlbmatu.

§ 107. Rahvusvahelisi jõuvankri-juhtimislubasid võib anda ainult isikuile, kellel on siseriiklik juhtimisluba.

Rahvusvahelisi juhtimislubasid liik B võib autobuste juhtimiseks anda isikuile, kellel on siseriiklik I liigi luba, ja muude raskete autode juhtimiseks — isikuile, kellel on siseriiklik II liigi luba, liiki A — isikuile, kellel on III või IV liigi luba, ja liiki C — isikuile, kellel on V või VI liigi luba.

Siseriikliku juhtimisloa alusel Eesti Autoklubi poolt väljaantud rahvusvahelised juhtimisload on kehtivad ainult väljaspool Eesti Vabariigi piire.

§ 108. Kui ilmneb Jõuvankrite seaduse § 24 p. 2 ettenähtud asjaolusid, võib Maanteede Talitus politseiprefekti või jõuvankrite registrimisasutise ettepanekul keelata säärasel rahvusvahelise juhtimisloa omanikul loa tarvitamise, tehes märkme juhtimisloal juhtimisõiguse kaotamise kohta.

§ 109. Rahvusvahelised sõidutunnistused ja juhtimisload valmistab Eesti Autoklubi konventsiooni lisades A ja B ning D ja E kindlaksmääratud vormide järgi, nõudes sisse enne tunnistuste ja lubade väljaandmist nende valmistamise kulud. Tunnistuste ja lubade hinna ülemmäära kinnitab Teedeminister.

Väljaantavate tunnistuste ja lubade registrimist toimetab Eesti Autoklubi Maanteede Talituse poolt kindlaksmääratud korras. Tunnistused ja load registreeritakse sellekohases raamatus, mille vormi kinnitab Maanteede Talitus.

Igal aastal hiljemalt 1. aprilliks annab Eesti Autoklubi Maanteede Talitusele aruande möödunud aastal väljaantud tunnistuste ja lubade kohta.

Maanteede Talitus võib igal ajal tunnistuste ja lubade väljaandmist revideerida.

8. osa.

Lõppeeskirjad.

§ 110. Jõuvankrite üldtehnilist järelevalvet teostab Teedeministeeriumi Maanteede Talitus, kohalist järelevalvet teostavad politsei- ja registrimisasutised ning Teedeministri poolt määratud liiklusjärelevalve-ametnikud.

§ 111. Üldtehnilise ja liiklusjärelevalve suhtes teenistuse otstarbel kasutatavad sõjaväelaste Sõjaministeeriumis registreeritud isiklikud jõuvankrid alluva Jõuvankrite kohta kehtivatele üldistele eeskirjadele.

§ 112. Kõik arusaamatused tehnilistes küsimustes, mis tekivad jõuvankrite ülevaatusel ja rahvusvaheliste tunnistuste ja lubade väljaandmisel, lahendab Maanteede Talitus.

§ 113. Jõuvankrite seaduse § 9 ettenähtud kütteaine prooviks võetakse jõuvankri juhi juuresolekul kuni 250 grammi kütteainet. Proovi pudeli külge kinnitatakse sedel, millele kirjutatakse jõuvankri registrimismärk ning proovi võtmise koht ja kuupäev; see sedel ja proovi pudeli kork plommitakse kinni. Jõuvankri juhi nõudmisel võetakse veel kaks samasugust proovi, milledest üks antakse kinniplommitult jõuvankri juhi korraldusse. Proovi võtmise kohta koostatakse protokoll, millele kirjutab alla proovi võtnud ametnik.

Võetud proovidest saadetakse üks või vastavalt kaks proovi Maanteede Talitusele.

Proovide plommimiseks annab välja plommitangid Maanteede Talitus.

§ 114. Politseil ja liiklusjärelevalve-ametnikel on õigus kõrvaldada jõuvankrite juhtimisest isikuid, kes ei oma üldse või ei oma vastavat juhtimisluba.

§ 115. Paragrahvides 44, 45 ja 48 ettenähtud jõuvankri-registrimismärkide asemel võib kuni 1. juunini 1939 kasutada ka seniseid registrimismärke, mis on 1938/1939. jõuvankrite maksuaastaks registrimisasutiste poolt valmistada lastud enne käesoleva määruse jõustumist.

§ 116. Käesoleva määruse jõustumisega kaotavad kehtivuse Jõuvankrite seaduse elluviimise määrad (RT 1936, 80, 650; 1936, 82, 659; 1937, 21, 178 ja 1937, 39, 358).

§ 117. Käesolev määrus jõustub avaldamisega.

Tallinnas, 14. mail 1938.

Teedeminister N. Viitak.

Maanteede Talituse direktor ins. M. Grasberg.

Vorm A.

Määruste § 37 juurde.

Lk. 1.

Tempelmaks

Kr. 1.—

AVALDUS.

Palun registrida allkirjeldatud jõuvankri:

- 1) Jõuvankri valdaja nimi ja perekonnanimi .....
Elukoht ..... Politseisk. ....
- 2) Jõuvankri alaline asukoht .....
- 3) Jõuvankri liik .....
(sõiduauto, veoauto, küljekorviga või küljekorvita mootorratas, väikemootorratas, järelvanker jne.)
Jõuvankri firma .....; ehitusaasta (mudel) .....;
šassii vabriku nimetus .....;
šassii tüüp .....; šassii nr. ....;
jõuallika tüüp [plahvatusmootor (bensiinimootor, diiselmootor, gaasimootor jne.), elektrimootor, aurumootor jne.] .....
mootori nr. ....; mootori kolvikäigu väljasurve .....
..... cm³; mootori maksimaalne efektiivne võimsus ..... HJ
..... tiiru/min.; telgede vahe ..... cm; tel-
gede arv .....; rataste arv .....; kere (lahtine või kinnine) .....
- 4) Telgede koormatus tühjalt: ees ..... kg, keskel .....
..... kg, taga ..... kg; tühikaal ..... kg; istekohtade
arv ühes juhiistmega .....; veoautodel ja järel-
vankritel — maksualune kandejõud ..... kg; veoautodel ja
järelvankritel — vabriku poolt määratud kandejõud ..... kg.
- 5) Maksimaalne laius ..... cm; maksimaalne pikkus ..... cm;
maksimaalne kõrgus ..... cm; jõuvankri madalama välisosa kõrgus
maapinnast ..... cm; millal ostetud ja kellelt (viimane ostmine)
.....; ostuhind kr. ....;
kas on registreeritud (missuguse numbri all ja kelle nimele registreeritud) .....

Lk. 2.

- rehvide tüüp (õhukummid, täiskummid jne.) .....; rehvide mõõdud: ees ....., keskel ....., taga .....; traktorilindid (teras- või kummi) ja nende mõõded .....; valgustus (elekter, atsetüleen jne.) .....; dünamo pinge ..... volti; akumulaatori tüüp (tina või raud-nikkel) ..... ja ampertunnid .....; käivitaja .....; pidurseadiste arv .....; mitmel rattal jalgpidor .....
 6) Plahvatusmootori puhul: vabriku nimetus .....; silindrite arv .....; silindri läbimõõt ..... mm; kolvikäik ..... mm; mootori tüüp (nelja- või kahetaktine) .....; kütteaine .....; kütteaine paakide maht ..... liitrit.
 7) Elektrimootori puhul: vabriku nimetus .....; voolu pinge ..... volti; mootori võimsus ..... kW; akumulaatori patarei tüüp ja ampertunnid .....
 8) Aurumootori puhul: vabriku nimetus .....; silindrite arv .....; silindrite läbimõõt ..... mm; kolvikäik ..... mm; aurusünnitaja .....; aurururve ..... at.
 „.....“ ..... 193 ... a.

(Jõuvankri valdaja allkiri)

Ülalkirjeldatud jõuvankri palun registrida ..... nimele.
 „.....“ ..... 193 ... a.

(Jõuvankri müüja allkiri)

Jõuvankrimaks (Jõuvankrite seaduse § ..... alusel) Kr. ....
 „.....“ ..... 193 ... a.
 .....
 (Registrimisasutise allkiri)

Vorm B.

Määruste § 41 juurde.

Lk. 1 (kaas, sinine).

Jõuvankri registrimise tunnistus.

Lk. 2.

Välja antud Jõuvankrite seaduse § 3 põhjal.

..... poolt.

Kehtiv allpool kirjeldatud ..... auto —
 autobuse — järelvankri — lint- või ratastega veotraktori — küljekorvita mootor-
 ratta — väikemootorratta tarvis. küljekorviga

Registrimismärk

Jõuvankri valdaja .....
 .....
 (nimi ja perekonnanimi)

(elukoht)

Jõuvankri alaline asukoht .....

Lk. 3.

Jõuvankri kirjeldus.

Firma .....
 ehitusaasta (mudel) ....., šassii vabriku nime-
 tus .....
 šassii tüüp ..... nr. ...., tel-
 gedede arv ..... rataste arv .....

Jõuallika tüüp:

plahvatusmootor (bensiinimootor, diiselmootor, gaasimootor jne.) —
 aurumootor — elektrimootor.

(Jõuvankrile mittevastava tüübi nimetus läbi kriipsutada.)

Mootor: vabriku nimetus .....
 nr. ...., kolvikäigu väljasurve ..... cm³, maksi-
 maalne efektiivne võimsus ..... HJ, silind-
 rite arv ..... silindri läbimõõt ..... mm, kolvikäik ..... mm,
 voolu pinge ..... volti, aurusurve ..... at., aurusünnitaja .....

Jõuvankri tühikaal: ..... kg.

Jõuvankri kandejõud: ..... kg.

istekohtade arv ühes juhiistmega ..... telgedede vahe ..... cm,
 maksimaalne laius ..... cm, pikkus ..... cm, piduriseadiste arv
 ....., mitmel rattal jalgpidor .....

Lk. 4.

Telgedede koormatus tühjalt:

ees ..... kg, keskel ..... kg, taga ..... kg.

Rehvid: ..... mõõdet:

ees ..... keskel ..... taga .....

Plahvatusmootori puhul mootori kütteks tarvitatava kütteaine nimetus
 (bensiin, petrooleum, nafta, gaas jne.) .....

Jõuvankrimaks kuulub tasumisele Jõuvankrite seaduse § ..... alusel.
 „.....“ ..... 19 ... a.

(Pitser)

(väljaandja asutise allkiri)

Märkused jõuvankri tehnilise järelevaatuse, maksu tasumise,
 ümberregistrimise jne. kohta.

Jõuvankrimaks tasutud kuni „.....“ ..... 19 ... a.

Maksuviitung .....

„.....“ ..... 19 ... a.

(asutise allkiri)

(35 tühja lehekülge märkmete tegemiseks)

Vorm C.

Määruste § 41 juurde.

Vorm D I.

Määruste § 57 juurde.

Lk. 1 (kaas, sinine).

Auto juhtimise luba.

Lk. 2.

Auto juhtimise luba nr. ....

Liik I (esimene).

Prillide kandmine kohuslik — ei ole kohuslik.

Välja antud Jõuvankrite seaduse § 18 p. 1 põhjal ..... poolt.

(väljaandja asutis)

.....
(nimi ja perekonnanimi)

Sünniaeg: .....

Elukoht: .....

„ ..... 19 ... a.

(Pitser)

.....
(väljaandja asutise allkiri)Lk. 3.Päevapilt
 $4\frac{1}{2} \times 6$ cm......
(loaomaniku allkiri)

Kaheksa tühja lehekülge.

Vorm D II.

Määruste § 57 juurde.

Lk. 2.

Auto juhtimise luba nr. ....

Liik II (teine).

Prillide kandmine kohuslik — ei ole kohuslik.

Välja antud Jõuvankrite seaduse § 18 p. 2 põhjal .....
 ..... poolt.
 (väljaandja asutis)

.....
 (nimi ja perekonnanimi)

Sünniaeg: .....

Elukoht: .....

„ ..... 19 ... a.

(Pitser)

.....
 (väljaandja asutise allkiri)

Lk. 1 ja 3—11 nagu vorm D I.

Vorm D III.

Määruste § 57 juurde.

Lk. 2.

Auto juhtimise luba nr. ....

Liik III (kolmas).

Prillide kandmine kohuslik — ei ole kohuslik.

Välja antud Jõuvankrite seaduse § 18 p. 3 põhjal .....
 ..... poolt.

(väljaandja asutis)

.....
 (nimi ja perekonnanimi)

Sünniaeg: .....

Elukoht: .....

„ ..... 19... a.

(Pitser)

.....
 (väljaandja asutise allkiri)

Lk. 1 ja 3—11 nagu vorm D I.

Vorm D IV.

Määruste § 57 juurde.

Lk. 2.

Auto juhtimise luba nr. ....

Liik IV (neljas).

Prillide kandmine kohuslik — ei ole kohuslik.

Välja antud Jõuvankrite seaduse § 18 p. 4 põhjal .....
 ..... poolt.

(väljaandja asutis)

.....
 (nimi ja perekonnanimi)

Sünniaeg: .....

Elukoht: .....

„ ..... 19... a.

(Pitser)

.....
 (väljaandja asutise allkiri)

Lk. 1 ja 3—11 nagu vorm D I.

Vorm D V.

Määruste § 57 juurde.

Lk. 1 (kaas, pruun).

Mootorratta juhtimise luba.

Lk. 2.

Mootorratta juhtimise luba nr. ....

Liik V (viies).

Prillide kandmine kohuslik — ei ole kohuslik.

Välja antud Jõuvankrite seaduse § 18 p. 5 põhjal .....

poolt.

(väljaandja asutis)

.....
(nimi ja perekonnanimi)

Sünniaeg: .....

Elukoht: .....

„...“ ..... 19... a.

(Pitser)

.....
(väljaandja asutise allkiri)Lk. 3—11 nagu vorm D I.Vorm D VI.

Määruste § 57 juurde.

Lk. 2.

Mootorratta juhtimise luba nr. ....

Liik VI (kuues).

Prillide kandmine kohuslik — ei ole kohuslik.

Välja antud Jõuvankrite seaduse § 18 p. 6 põhjal .....

poolt.

(väljaandja asutis)

.....
(nimi ja perekonnanimi)

Sünniaeg: .....

Elukoht: .....

„...“ ..... 19... a.

(Pitser)

.....
(väljaandja asutise allkiri)Lk. 1 ja 3—11 nagu vorm D V.Vorm D VII.

Määruste § 57 juurde.

Lk. 2.

Mootorratta juhtimise luba nr. ....

Liik VII (seitsmes).

Prillide kandmine kohuslik — ei ole kohuslik.

Välja antud Jõuvankrite seaduse § 18 p. 7 põhjal .....

poolt.

(väljaandja asutis)

.....
(nimi ja perekonnanimi)

Sünniaeg: .....
 Elukoht: .....
 „.....“ ..... 19... a.
 (Pitser)

Lk. 1 ja 3—11 nagu vorm D V.

.....
 (väljaandja asutise allkiri)

Vorm E.

Määruste § 57 juurde.

Käesoleva loa omanik .....

.....
 (nimi ja perekonnanimi)

on õigustatud tegutsema ka

..... (.....) liigi

mootorrattajuhina.

Alus: .....

(praktilise katse

tunnistuse, kutsetunnistuse või juhtimisloa liik, number,

.....
 väljaandmise aeg ja väljaandja asutis)

„.....“ ..... 19... a.

(Pitser)

.....
 (asutise allkiri)

Vorm F.

Määruste § 69 juurde.

Luba nr. ....

.....
 (nimi ja perekonnanimi)

sündinud ....., on õigustatud tegutsema autokoolide ja -kursuste lektorina.

Välja antud Jõuvankrite seaduse § 19 põhjal Teedeministeeriumi Maanteede Talituse poolt.

„.....“ ..... 19... a.

(Pitser)

Maanteede Talituse direktor.

Vanem liiklusinspektor.

Vorm G.

Määruste § 69 juurde.

Sõiduõpetamisluba nr. ....

.....
(nimi ja perekonnanimi)

sündinud ....., on õigustatud õpetama plahvatusmootoriga — elektrimootoriga — aurumootoriga varustatud auto — mootorratta juhtimist.

Välja antud Jõuvankrite seaduse § 20 põhjal Teedeministeeriumi Maanteede Talituse poolt.

„.....“ 19... a.

(Pitser)

Maanteede Talituse direktor.

Vanem liiklusinspektor.

Vorm H.

Määruste § 70 juurde.

Ajutine sõiduõpetamisluba nr. ....

.....
(nimi ja perekonnanimi)

sündinud ....., on õigustatud õpetama plahvatusmootoriga — elektrimootoriga — aurumootoriga varustatud auto — mootorratta juhtimist.....

(õppija nimi ja

..... ettevalmistamiseks katsele jõuvankri juhtimise

perekonnanimi)

..... (.....) liigi loa saamiseks.

Luba on kehtiv kuni „.....“ 19... a.

Välja antud Jõuvankrite seaduse § 20 põhjal .....

poolt.

(asutise nimetus)

„.....“ 19... a.

(Asutise pitser)

.....
(väljaandja asutise allkiri)Vorm J.

Määruste § 71 juurde.

Harjutussõidu luba nr. ....

Välja antud Jõuvankrite seaduse § 18 p. 8 põhjal .....

poolt.

(asutise nimetus)

Prillide kandmine kohuslik — ei ole kohuslik.

Kehtiv plahvatusmootoriga — elektrimootoriga — aurumootoriga varustatud auto — mootorratta — väikemootorratta juhtimiseks harjutamise otsarbel, ettevalmistamiseks katsele jõuvankri juhtimise .....
(.....) liigi loa saamiseks.

Käesoleva loa omanik on õigustatud avalikel teedel autot — mootorratast — väikemootorratast juhtima ainult vastava loaga varustatud sõiduõpetaja saatel.

.....
(nimi ja perekonnanimi)

Sünniaeg: .....
 Elukoht: .....
 „.....“ 19... a.
 (Pitser)

.....
 (väljaandja asutise allkiri)

Vorm K I.

Määruste § 78 juurde.

Jõuvankrijuhi kutsetunnistus.

.....
 (nimi ja perekonnanimi)
 sündinud ....., õiendas „.....“ .....
 193... aastal Jõuvankrite seaduse § 23 põhjal .....
 juures moodustatud katsekomisjoni ees katsed, millega omandas õiguse auto
 juhtimise III liigi loa saamiseks.

Märkus: Käesolev tunnistus ei ole kehtiv jõuvankri juhtimise
 loana.

..... „.....“ 19... a. nr. ....
 (koht) (aeg)

(Pitser)

Katsekomisjoni esimees:

Liikmed:

Vorm K II.

Määruste § 78 juurde.

Jõuvankrijuhi kutsetunnistus.

.....
 (nimi ja perekonnanimi)
 sündinud ....., õiendas „.....“ .....
 193... aastal Jõuvankrite seaduse § 23 põhjal .....
 juures moodustatud katsekomisjoni ees katsed, millega omandas õiguse mootor-
 ratta juhtimise V liigi loa saamiseks.

Märkus: Käesolev tunnistus ei ole kehtiv jõuvankri juhtimise
 loana.

..... „.....“ 19... a. nr. ....
 (koht) (aeg)

(Pitser)

Katsekomisjoni esimees:

Liikmed:

Vorm L I.

Määruste § 78 juurde.

Jõuvankrijuhi praktilise katse tunnistus.

.....
 (nimi ja perekonnanimi)
 sündinud ....., õiendas „.....“ .....
 193... aastal Jõuvankrite seaduse § 23 põhjal .....
 juures moodustatud katsekomisjoni

ees praktilise katse, millega omandas õiguse auto juhtimise IV liigi loa saamiseks.

Märkus: Käesolev tunnistus ei ole kehtiv jõuvankri juhtimise loa.

....., „.....“ ..... 19... a. nr. ....
(koht) (aeg)

Katsekomisjoni esimees:

(Pitser)

Liikmed:

Vorm L II.

Määruste § 78 juurde.

Jõuvankrijuhi praktilise katse tunnistus.

....., (nimi ja perekonnanimi)
sündinud ....., õiendas „.....“ .....
193... aastal Jõuvankrite seaduse § 23 põhjal .....
juures moodustatud katsekomisjoni ees
praktilise katse, millega omandas õiguse mootorratta juhtimise VI liigi loa
saamiseks.

Märkus: Käesolev tunnistus ei ole kehtiv jõuvankri juhtimise loa.

....., „.....“ ..... 19... a. nr. ....
(koht) (aeg)

Katsekomisjoni esimees:

(Pitser)

Liikmed:

Vorm L III.

Määruste § 78 juurde.

Jõuvankrijuhi praktilise katse tunnistus.

....., (nimi ja perekonnanimi)
sündinud ....., õiendas „.....“ .....
193... aastal Jõuvankrite seaduse § 23 põhjal .....
juures moodustatud katsekomisjoni ees praktilise katse, millega omandas õiguse
mootorratta juhtimise VII liigi loa saamiseks.

Märkus: Käesolev tunnistus ei ole kehtiv jõuvankri juhtimise loa.

....., „.....“ ..... 19... a.
(koht) (aeg)

nr. ....

(Pitser)

Katsekomisjoni esimees:

Liikmed:

Vorm M.

Määruste § 104 juurde.

Jõuvankri ülevaatuse akt.

19... a. .... jõuvankrite registri-
 misasutise .....
 (registrimisasutise nimetus)

ülesandel on Rahvusvahelise automobiilide liikumise konventsiooni (RT 1928,
 4) art. 3 põhjal üle vaadatud .....

....., kelle elukoht .....
 (jõuvankri omaniku või
 pidaja nimi)

....., jõuvanker .....
 ..... misjuures on leitud: .....
 (jõuvankri
 liik ja registrimismärk)

jõuvankri firma ..... , šassii vabriku
 nimetus ..... , šassii tüüp .....
 šassii nr. ...., mootori vabriku nimetus .....
 mootori nr. ...., silindrite arv ..... , kolvikäik ..... mm,
 silindri läbimõõt ..... mm, mootori kolvide väljasurve ..... cm³,
 maksimaalne efektiivne võimsus ..... HJ, jõuvankri
 tühikaal ..... kg, üldkaal (kui üle 3500 kg) .....

.....
 (kas on tahavaate-peegel)

.....
 (kas juhiistmelt on võimalik anda tagasikäiku mootori kaudu)

Kere vorm ..... , värvus .....
 (lahtine või kinnine)

....., istekohtade arv ühes juhiistmega .....
 ..... Jõuvankri laius ..... cm, kõrgus
 maapinnast ..... cm, telgede vahe ..... cm.

Muud märkmed .....

Otsus: Ülevaadatud jõuvanker ..... vasta .....
 (reg.-märk)

Rahvusvahelise automobiilide liikumise konventsiooni art. 3. ettenähtud
 nõuetele.

Ülevaataja allkiri: .....

Ülevaatuse juures viibija (omanik või pidaja, tema esindaja või juht) allkiri
 .....

Käesolev akt on kinnitatud .....
 (jõuvankrite registrimisasutis)

poolt. ....

..... 19... a. nr. ....
 (koht, aeg)

(Asutise pitser)

(allkirjad)